

วิจัยในชั้นเรียน
การแก้ปัญหาการเขียนคำภาษาไทยไม่ถูกต้องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนบ้านหนองไผ่
โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำตามมาตราตัวสะกด

ผู้วิจัย
นางสาวปรีятต์ มุ่งการนา

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย

โรงเรียนบ้านหนองไผ่
อำเภอทพทัน จังหวัดอุทัยธานี
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต ๑
กระทรวงศึกษาธิการ

ประกาศคุณูปการ

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลือจากท่าน ผอ.คมศักดิ์ ชื่นชม ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองไผ่ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ ให้ความรู้ ความคิด ให้คำแนะนำ คำปรึกษา ตลอดจนการตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆเป็นอย่างดี จนการศึกษาวิจัยครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอขอบคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ปรียพัศ มุ่งการนา

ชื่องานวิจัย การแก้ปัญหาการเขียนคำภาษาไทยไม่ถูกต้องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
โรงเรียนบ้านหนองไผ่ โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำตามมาตราตัวสะกด

ชื่อผู้วิจัย นางสาวปรีят มุ่งการนา

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย

ชื่อที่ปรึกษา ผอ.คมศักดิ์ ชื่นชม

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขปัญหาการเขียนคำผิดในวิชาภาษาไทย และเพื่อเป็นการพัฒนาความสามารถในการเรียนวิชาภาษาไทย โดยได้ใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกดจากการเขียนคำในมาตราแม่สะกดต่างๆ โดยทำการวิจัยในนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ จำนวน ๒ คน

จากผลการศึกษาพบว่า การใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำตามมาตราตัวสะกด นักเรียนมีการพัฒนาของทักษะทางด้านการเขียนมากขึ้น ซึ่งผลสัมฤทธิ์จากการวิจัยนี้มีส่วนช่วยในการพัฒนาให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ ในด้านการเขียนคำในภาษาไทยได้อย่างถูกต้องยิ่งขึ้น

ปรีят มุ่งการนา

คำนำ

ในปัจจุบันนี้การศึกษาของไทยได้มีความก้าวหน้าอย่างมากมายซึ่งครูควรจะมีการพัฒนางานของตนเอง เพื่อพัฒนาด้านการเรียนการสอนให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น

จากหน้าที่จัดการเรียนการสอนที่ครูมีการเรียนการสอนในกลุ่มวิชาภาษาไทยนับว่าเป็นสิ่งที่ได้แก่นักเรียนควรมีความรู้ความเข้าใจในการเรียนการสอนและเมื่อครูได้พบปัญหาต่างๆครูก็ควรจะมีการแก้ไขในปัญหานั้นๆด้วยเหตุนี้ครูจึงต้องมีการวิจัยในชั้นเรียนซึ่งเป็นงานที่เกิดจากความต้องการที่ครูต้องการจะพัฒนางานสอนให้ดีขึ้น เพื่อสนองความต้องการของนักเรียนให้มากที่สุดและผู้ที่ได้รับประโยชน์สูงสุดจากงานวิจัยคือนักเรียน นักเรียนจะมีความสุขในการเรียน ตลอดจนครูก็จะมีกิจกรรมมากมาย ที่มีการพัฒนาในงานของตนเอง โรงเรียนก็จะได้ชื่อว่าผลิตนักเรียนมีคุณภาพออกสู่สังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ปรียพัศ มุ่งการนา

สารบัญ

หน้า

คำนำ

สารบัญ

๑. บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

๑

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๓

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๓

ขอบเขตของการวิจัย

๓

๒. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๔

๓. วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

๒๓

ตัวแปรที่ศึกษาและเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๒๓

การเก็บรวบรวมข้อมูล

๒๓

การวิเคราะห์ข้อมูล

๒๔

๔. ผลการวิจัย

๒๕

๕. สรุป อภิปรายและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

๒๖

อภิปรายผล

๒๖

ข้อเสนอแนะ

๒๖

บรรณานุกรม

๒๗

ภาคผนวก

บทที่ ๑ บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วิชาภาษาไทยเป็นวิชาที่สำคัญและเป็นพื้นฐานของการเรียนในทุกวิชาเด็กนักเรียนควรมีทักษะในการอ่านและการเขียนได้ถูกต้อง ทักษะการอ่าน และการเขียนเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิตของคน เพราะในการดำรงชีวิตประจำวันของคนเรา การอ่าน และการเขียนเป็นการสื่อความหมายถึงกันได้อย่างถูกต้อง จึงจำเป็นต้องพัฒนาทักษะการอ่าน และการเขียนสะกดคำ กล่าวคือ ต้องอ่าน เขียนได้ถูกต้อง รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ด้วยความสำคัญดังกล่าว หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ซึ่งเป็น หลักสูตรแกนกลางของประเทศ มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคนไทย ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีปัญญา และมีความเป็นไทย มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายดังกล่าวจะต้องให้นักเรียนได้ฝึกทักษะต่าง ๆ อย่างสมดุลกันเป็นไปตามธรรมชาติ และความสามารถของนักเรียน ทั้งการดู ฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน สัมพันธ์กัน โดยใช้กระบวนการคิดเป็นตัวเชื่อมโยง ไม่เน้นการอ่านออก เขียนได้เพียงอย่างเดียว แต่จะเน้นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ ใช้ภาษาในการแก้ปัญหาในการดำรงชีวิต และการแก้ปัญหาสังคมเน้นการสอนภาษาในฐานะของเครื่องมือการเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนได้แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง สามารถนำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาตนเอง ดังนั้น เด็กไทยทุกคนควรเรียนรู้และใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องทุกโอกาส ซึ่งการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การอ่าน และการฟังเป็นทักษะของการรับรู้เรื่องราว ความรู้ประสบการณ์ ส่วนการพูด และการเขียนเป็นทักษะของการแสดงออกด้วย การแสดงความคิดเห็น ความรู้และประสบการณ์ การเรียนภาษาไทยจึงต้องเรียนเพื่อการสื่อสาร ให้สามารถ รับรู้ ข้อมูลข่าวสารได้อย่างพินิจ พิเคราะห์ สามารถนำความรู้ ความคิดมาเลือกใช้เรียบเรียงคำมาใช้ตามหลักภาษาได้ถูกต้องตรงตามความหมาย กาลเทศะ และใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (๒๕๔๙ : ๘๐) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ่าน เขียนสะกดคำในมาตราตัวสะกดต่าง ๆ นับว่าเป็นปัญหาอีกอย่าง หากนักเรียนอ่าน เขียนตัวสะกดไม่ถูกต้อง จะทำให้สื่อความหมายผิดพลาดไม่ตรงตามความต้องการ การสอนทักษะการอ่าน เขียนจะต้องเน้นทักษะการเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง เพราะการสะกดคำให้ถูกต้อง จะทำให้อ่านหนังสือออก และเขียนหนังสือได้ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนวิชาต่าง ๆ การเขียนสะกดคำ จึงมีความจำเป็น และเป็นพื้นฐานที่สำคัญในทักษะการเขียน ดังที่ วรรณมา แซ่ตั้ง (๒๕๔๑: ๒-๓) กล่าวว่า สำหรับนักเรียนในระดับ ประถมศึกษา การเขียนคำที่มีตัวสะกดเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้เพราะการเรียนวิชาต่าง ๆ ทุกระดับ ต้องอาศัยความสามารถทางการอ่าน และการเขียนคำที่มีตัวสะกดแทบทั้งสิ้น มีทักษะทางการอ่าน และการเขียน สะกดคำที่ดี แล้วจะมีผลทำให้ทักษะทางด้านการฟัง การดู และการพูดดีขึ้น ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอื่น ๆ ดีตามไปด้วย การอ่าน เขียนคำที่มีตัวสะกด เป็นเสมือนกุญแจดอกสำคัญที่ไขไปสู่ความฉลาดรอบคอบและความเจริญอกงามทางสติปัญญาการเรียนรู้ และใช้วิธีเขียนคำที่มีตัวสะกดที่ถูกต้องจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกคน การรู้จักฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้ผู้เรียนมีพื้นฐานในการอ่าน เขียนที่ดี ทั้งจะช่วยให้เกิดความชำนาญและความรู้กว้างขวางด้วย การอ่าน เขียนคำที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง จะช่วยให้การสื่อความหมายมีประสิทธิภาพ ถ้านักเรียนอ่าน เขียนคำที่มีตัวสะกดผิดจะทำให้การสื่อความหมายผิดไปด้วย และทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนไม่เป็นไปตามที่พึงประสงค์ การฝึกอ่านเขียนสะกดคำอย่างถูกวิธี ต้องอาศัยองค์ประกอบหลายๆ อย่าง เช่น การฝึกทำซ้ำๆ ทวนบ่อย ๆ จึงจะทำให้ผู้เรียนจำได้ ฟังเข้าใจ พูดอ่านและเขียนได้ถูกต้องคล่องแคล่ว Thorndike ได้ให้ความเห็นว่า การทำซ้ำๆ ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น ภาษาไทยเป็นวิชาทักษะการฝึกฝนบ่อย ๆ จะทำให้เกิด ความแม่นยำในเนื้อหาดีขึ้น โดยเฉพาะเรื่องการใช้ภาษา การเขียน การอ่าน การฟังต่าง ๆ ถ้าทำบ่อย ๆ ความชำนาญจะเกิดขึ้น

เขียนสะกดคำผิตน้อยลง (กรณีการ พวงเกษม ๒๕๓๕ : ๗) ดังนั้น เพื่อแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้และพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้ได้ผล และเกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนมากขึ้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาหาทางปรับปรุง แก้ไขการจัดการเรียนรู้ และสนใจการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนคำที่มีตัวสะกดต่างๆ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ตรงตามมาตรฐานการเรียนรู้ และมนทรา ภัคตินรงค์ (๒๕๔๐ : ๙๙-๑๐๐) กล่าวว่า นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะชนิดต่าง ๆ มีความคงทน ในการเรียนรู้ได้ดี เพราะนักเรียนได้ฝึกกระทำบ่อย ๆ นักเรียนได้ลงมือกระทำเอง นักเรียนจึงเกิดความสนุกสนานในการทำแบบฝึกทักษะ จากปัญหาและเหตุผลความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวัตกรรม ที่สามารถนำมาใช้ในการแก้ปัญหาการอ่าน เขียนสะกดคำผิตพลาดของนักเรียน และพบว่า นวัตกรรมที่สามารถ ช่วยให้นักเรียนเขียนคำที่มีตัวสะกดได้ถูกต้องขึ้น คือ แบบฝึกทักษะการอ่าน เขียน ซึ่ง นิลาภรณ์ ธรรมวิเศษ (๒๕๔๖ : ๑๐) ได้กล่าวว่า ชุดฝึกเป็นสิ่งที่จะช่วยเสริมทักษะเกี่ยวกับการเขียนทุกรูปแบบ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเขียน สะกดคำและจากการศึกษาประโยชน์ของชุดฝึก พบว่า ชุดฝึกเป็นส่วนช่วยเพิ่มเติม หรือเสริมหนังสือช่วยเสริม ทักษะการใช้ภาษาให้ดีขึ้น แต่ทั้งนี้จะต้องอาศัยการส่งเสริมและความเอาใจใส่จากครูผู้สอนด้วย และแบบฝึกทักษะ ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะการที่ให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะที่เหมาะสมกับความสามารถของเขาจะช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จ ช่วยเสริมให้มีทักษะทางภาษาคงทน ช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือจุดบกพร่องของนักเรียนได้ชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ครูดำเนินการปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้น ๆ ได้ทันที นอกจากนี้ จิตรา สมพล (๒๕๔๗ : ๑๒) ยังได้กล่าวถึงประโยชน์ของชุดฝึกว่า ชุดฝึกเป็นเครื่องมือที่จำเป็นต่อการฝึกทักษะทางภาษาของนักเรียน ช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มที่ ไม่เบื่อ และยังช่วยให้ครู นักเรียน ทราบความก้าวหน้าหรือข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นกับนักเรียน ช่วยพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำ ดังนั้น ชุดฝึก จึงเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน เพราะฉะนั้น การนำแบบฝึกทักษะและสื่อต่าง ๆ มาช่วยในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้เร็ว และมีประสบการณ์ด้วยตนเองเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการสอนของครูได้เป็นอย่างดีดังที่ (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. ๒๕๔๙ : ๑๓๑) กล่าวถึง ความสำคัญของแบบฝึกทักษะว่า แบบฝึกทักษะเป็นเทคนิคการสอนที่สนุกอีกวิธีหนึ่ง คือ การให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะมาก ๆ สิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาได้ ดีขึ้น เพราะนักเรียนได้มีโอกาสนำความรู้ที่ได้เรียนมาแล้ว มาฝึกให้เกิดความเข้าใจกว้างขวางยิ่งขึ้นและสอดคล้อง กับผลการวิจัยของ (จิตราธรรณ จุมพลา. ๒๕๔๖ : ๒๑) ที่กล่าวว่า แบบฝึกมีความสำคัญและจำเป็นต่อการเรียนอย่างมาก เพราะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนดีขึ้น สามารถจำเนื้อหาในบทเรียน ทำให้เกิดความสนุกสนานขณะที่เรียน ทราบความก้าวหน้าของตนเอง สามารถนำแบบฝึกหัดมาทบทวนเนื้อหาเดิมด้วยตนเอง นำมาวัดผลการเรียนหลังจากที่เรียนแล้ว ตลอดจนทราบข้อบกพร่องของนักเรียนและนำไปปรับปรุงการเรียนการสอนได้ โรงเรียนบ้านหนองไผ่ เป็นโรงเรียนที่จัดการสอนตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๖ ผู้ศึกษา ในฐานะเป็นครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ จากประสบการณ์ในการสอนวิชา ภาษาไทย ได้พบปัญหาในเรื่องเกี่ยวกับการอ่านและการเขียนคำ คือ นักเรียนมักเขียนคำไม่ถูกต้อง มีความสับสน ในการสะกดคำ ส่งผลต่อการเรียนในเนื้อหาเรื่องอื่น ๆ และส่งผลต่อการเรียนในระดับที่สูงขึ้น จากเหตุผลดังกล่าว ข้างต้น ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญของการฝึกทักษะการอ่าน และการเขียนให้แก่แก่นักเรียนเป็นอย่างยิ่ง จึงต้องการพัฒนาการอ่านและการเขียนให้กับนักเรียน ซึ่งเป็นวัยเริ่มเรียน ด้วยการสร้างสื่อ นวัตกรรม และเห็นว่า แบบฝึกเสริมทักษะถือเป็นเครื่องมือในการสอนการอ่านและการเขียนที่มีความเหมาะสมกับนักเรียนในระดับชั้นนี้ และสอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะการอ่านและการเขียน จนเกิดความ ชำนาญสามารถอ่านและเขียนได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว เป็นวิธีที่ช่วยแก้ปัญหาและพัฒนาประสิทธิภาพ การเรียนให้นักเรียนวิธีหนึ่ง จึงได้สร้างแบบฝึกทักษะการอ่าน เขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ในเรื่องการอ่านและการเขียนคำของนักเรียน ให้มีความรู้ความเข้าใจ

เกิดทักษะกระบวนการทางการอ่านและการเขียน จึงจะเป็นการยกระดับคุณภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ของโรงเรียนบ้านหนองไผ่ให้สูงขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อแก้ปัญหากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยไม่ถูกต้อง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนบ้านหนองไผ่ โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำตามมาตราตัวสะกด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนบ้านหนองไผ่ จำนวน ๒ คน เขียนคำภาษาไทยได้ดีขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

๑. กลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ จำนวน ๒ คน

๒. ตัวแปรต้น

แบบฝึกทักษะการเขียนคำตามมาตราตัวสะกด

๓. ตัวแปรตาม

ความสามารถในการเขียนคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนบ้านหนองไผ่

นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยในครั้งนี้ได้นิยามคำศัพท์เฉพาะดังนี้

๑. ชุดแบบฝึกทักษะการเขียนคำตามมาตราตัวสะกด หมายถึง แบบฝึกทักษะเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ประกอบการสอนสำหรับครูกับผู้เรียนเพื่อพัฒนาการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
๒. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการตอบคำถาม แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

บทที่ ๒ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่องการแก้ปัญหาการเขียนคำภาษาไทยไม่ถูกต้องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนบ้านหนองไผ่ โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำตามมาตราตัวสะกด ในครั้งนี้ ได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎี หลักการ แนวคิดและการวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย ในระดับประถมศึกษา เพื่อเป็นพื้นฐานทางด้านความรู้และเป็นแนวคิดในการพัฒนางาน ดังนี้

๑. ทักษะการอ่าน เขียน
๒. ความสำคัญของแบบฝึก
๓. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

๑. ทักษะการอ่าน เขียนสะกดคำ

๑.๑ ทักษะการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญและจำเป็นมากในการดำรงชีวิตของมนุษย์ ในชีวิตประจำวันต้องอาศัยการอ่านจึงจะสามารถเข้าใจและสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๑.๑ ความหมายของการอ่าน

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการอ่านไว้แตกต่างกัน ดังนี้

สตอเฟอร์ Stauffer. (๑๙๖๙ : ๕) ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน คือ ขบวนการอันซับซ้อนที่ถ่ายทอดความคิดและความรู้สึกจากผู้เขียนไปสู่ผู้อ่าน โดยผ่านสิ่งพิมพ์และความสามารถในการออกเสียงและทำความเข้าใจเรื่องราวแปลความหมายของตัวอักษร เครื่องหมายและสัญลักษณ์ต่างๆ ได้

คูเปอร์ Cooper. (๑๙๗๙ : ๓) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการสร้างหรือการพัฒนาความหมายของเนื้อหาที่เป็นตัวอักษร ซึ่งผู้อ่านต้องนำความรู้และประสบการณ์เดิมมาเชื่อมโยงในการอ่าน โดยกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านและเนื้อความ

คาร์(Car. ๑๙๘๓ : ๒๗) ให้ความหมายของการอ่านว่า เป็นการตีความเรื่องที่อ่านจากประสบการณ์ของผู้อ่าน โดยใช้ความรู้เดิมการตีความและตัดสินใจอย่างมีเหตุผล

มานิต บุญประเสริฐ (๒๕๒๖ : ๑ - ๓) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง การสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน โดยมีข้อเขียนเป็นสื่อกลางหน้าที่ของผู้อ่านคือค้นหาความหมายจากงานเขียน ส่วนผู้อ่านจะเข้าใจข้อความมากหรือน้อยแค่ไหนขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ เช่น ลักษณะเนื้อเรื่อง ประสบการณ์ร่วม ระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน ความสามารถทางภาษา เป็นต้น

ศรีรัตน์ เจริญจันทร์ (๒๕๓๖ : ๔) ให้ความหมายของการอ่านว่า การอ่าน เป็นกระบวนการถ่ายทอดความหมายจากตัวอักษรออกมาเป็นความคิดและจากความคิดที่ได้จากการอ่านผสมผสานกับประสบการณ์เดิมที่มีอยู่เป็นเครื่องช่วยพิจารณาตัดสินใจนำความคิดที่ได้จากการอ่านไปใช้ประโยชน์ต่อไป

เปลื้อง ณ นคร (๒๕๓๘ : ๑๔ - ๑๕) ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน คือ กระบวนการที่จะเข้าใจความหมายที่ติดอยู่กับตัวอักษร หรือตัวหนังสือ ผู้อ่านที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่จะเข้าใจความหมายของเรื่องได้ชัดเจน

วัฒน์ บุญจับ (๒๕๔๑ : ๑๐๐) กล่าวว่า การอ่าน คือ การรับรู้ความหมายจาก ข้อความหรือถ้อยคำที่ตีพิมพ์หรือจารึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษรให้ปรากฏ หรือปรากฏในรูปสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่สามารถแปลความหมายหรือตีความหมายได้

นิรันดร์ สุขปรีดี (๒๕๔๐ : ๑) ให้ความหมายของการอ่านว่า การอ่าน คือ การเข้าใจความหมายของตัวละคร หรือสัญลักษณ์ ซึ่งจะต้องอาศัยความสามารถในการแปลความ การตีความ การขยายความ การจับ ใจความสำคัญและการสรุปความ

เรวดี อาษานาม (๒๕๓๗ : ๗๗-๗๘) ได้ให้ความหมายของการอ่าน ดังนี้การอ่าน หมายถึง กระบวนการในการแบ่งความหมายของตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ที่มีการจัดบันทึกอย่างมีเหตุผลและเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน ตลอดจนการพิจารณาเลือกความหมายที่ดีที่สุดขึ้นไปใช้เป็นประโยชน์ด้วย จะเห็นได้ว่า การอ่านไม่ใช่การรับเอาความคิดจากหนังสือที่อ่านเฉยๆ ผู้อ่านไม่ใช่ผู้รับแต่เป็นผู้กระทำ สรุปได้ว่า เป็นผู้ใช้ความคิดไตร่ตรอง เรื่องราวที่ตนเองอ่านเสียก่อนแล้ว จึงรับเอาใจความของเรื่องที่ตนเองอ่านไปเก็บไว้หรือนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อไป ดังนั้นหัวใจของการอ่านจึงอยู่ที่การเข้าใจความหมายของคำ

สมควร น้อยเสนา (๒๕๔๙ : ๒๑ - ๒๒) ได้สรุปความสำคัญของการอ่าน ดังนี้ ความสำคัญของการอ่านจะเป็นสิ่งที่ช่วยมนุษย์ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขนั้น มี ๔ ประการ คือ

๑. ช่วยในการเรียนรู้
๒. เสริมสร้างประสบการณ์ใหม่ๆ
๓. ช่วยให้เกิดความเพลิดเพลิน
๔. องค์ประกอบพื้นฐาน

จากความหมายของการอ่านข้างต้น สรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางความคิดในการตีความหมายของสิ่งที่อ่านโดยใช้ประสบการณ์เดิมและความสามารถทางภาษาของผู้อ่าน ผู้อ่านจะประสบความสำเร็จทางการอ่านมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับสิ่งต่อไปนี้ วุฒิภาวะ อายุ เพศ ประสบการณ์ สมรรถวิสัย ความบกพร่องทางร่างกาย และการตั้งใจ

๑.๑.๒ ความสำคัญของการอ่าน

การอ่าน เป็นพื้นฐานสำคัญที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ในสาขาวิชาต่าง ๆ ได้ตลอดชีวิต ความรู้ที่ได้รับจากการอ่าน สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิตได้หลายประการ ดังที่

ณรงค์ ทองปาน (๒๕๒๖ : ๕) กล่าวว่า การอ่านก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้อ่านในด้านการนำความรู้มาปรับปรุงงาน ปรับตัวเองให้เข้ากับสังคมและยังได้รับความบันเทิงจากการอ่านด้วย

ชุตินา สัจจานันท์ ๒๕๒๙ : ๑๐) อธิบายว่า การอ่านทำให้เกิดพัฒนาการทางสติปัญญา ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์พฤติกรรม และการดำเนินชีวิต ศีลธรรมจรรยา และค่านิยม การอ่านช่วยปรับปรุงชีวิตให้สมบูรณ์ จุดหมายปลายทางของการอ่าน คือ การพัฒนาไปสู่สิ่งที่ดีที่สุด และสมบูรณ์ที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ

สุขุม เฉลยทรัพย์ (๒๕๓๑ : ๑๓) ที่ว่า การอ่านช่วยให้เกิดปัญญา มีความรู้กว้างขวาง เข้าใจตนเอง มีทัศนคติอันถูกต้อง สามารถวินิจฉัยความถูกผิดของเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๑.๓ จุดมุ่งหมายของการอ่าน

การอ่านหนังสือของแต่ละคน มีจุดมุ่งหมายในการอ่านแตกต่างกัน ดังนี้

เลวี (สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. ๒๕๓๗: ๓ ; อ้างอิงจาก Levi. ๑๙๙๐. Language Arts) ให้จุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ ดังนี้

๑. อ่านเพื่อตีความสัญลักษณ์ให้เป็นความหมายที่ถูกต้อง
๒. อ่านเพื่อเรียงลำดับเหตุการณ์และสรุปแนวคิดของเรื่อง
๓. อ่านเพื่อตอบคำถามได้ถูกต้อง

สุขุม เฉลยทรัพย์ (๒๕๓๑ : ๑๙ - ๒๐) แบ่งจุดมุ่งหมายในการอ่านไว้ ๕ ประการ คือ

๑. อ่านเพื่อศึกษาหาความรู้

๒. อ่านเพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็น
๓. อ่านเพื่อต้องการทราบข้อมูลข่าวสารที่แท้จริง
๔. อ่านเพื่อศึกษาค้นคว้า
๕. อ่านเพื่อก้าวหน้าในอาชีพ

สมพร มั่นตะสูตร แห่งพิพัฒน์ ๒๕๓๔ : ๙) แบ่งจุดมุ่งหมายที่สำคัญของการอ่านไว้ ๔ ประการ คือ

๑. การอ่านเพื่อความรู้อย่างกว้างขวาง แบ่งวัตถุประสงค์ย่อยออกเป็น ๕ ประเด็น คือ

๑.๑ เพื่อหาคำตอบในสิ่งที่ต้องการ

๑.๒ เพื่อศึกษาหาความรู้โดยละเอียดและโดยย่อ

๑.๓ เพื่อการรับรู้ข่าวสาร ข้อเท็จจริง

๑.๔ เพื่อศึกษาค้นคว้าเป็นพิเศษ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์เรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือเพื่อเขียนตำราวิชาการ

๑.๕ เพื่อรวบรวมข้อมูลมาทำรายงาน ทำวิจัย

๒. การอ่านเพื่อความบันเทิง เช่น อ่านหนังสือประเภทเรื่องสั้น นิทาน นวนิยาย

๓. การอ่านเพื่อความคิดแปลกใหม่ เช่น การอ่านผลการทดลอง การค้นคว้าวิจัย

๔. การอ่านเพื่อปรับปรุงบุคลิกภาพ

สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายที่สำคัญของการอ่าน คือ อ่านเพื่อศึกษาค้นคว้า อ่านเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความคิด และอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน ซึ่งขึ้นอยู่กับความสนใจของผู้อ่านที่จะนำไปใช้ประโยชน์ตามที่ต้องการ

๑.๑.๔ องค์ประกอบของการอ่าน

การอ่าน มีองค์ประกอบ ๓ ประการ คือ (Rattanavich. ๑๙๘๗: ๑๕ – ๑๖; citing Chapman. ๑๙๘๗: Reading Development : A Cohesion)

๑. ประสบการณ์เดิม หรือความรู้เดิมของผู้อ่าน ทำให้ผู้อ่านมีความสามารถในการอ่านแตกต่างกัน เนื่องจากความคิดรวบยอดของผู้ที่มีประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน จะช่วยให้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น

๒. อภิปรัชญา ความสามารถของผู้อ่านในการเข้าใจกระบวนการคิดของตน ในการตีความและแก้ปัญหาต่าง ๆ จะช่วยให้ความเข้าใจในการอ่านดีขึ้น เนื่องจากสามารถใช้ความคิดและขยายความได้กลวิธีของการใช้ปัญญามีหลายอย่าง เช่น การเดา

๓. โครงสร้างของเนื้อความ ผู้เขียนทุกคนย่อมมีแนวทางในการสื่อความของตน โดยเฉพาะการร่างโครงการเขียนของเขา ซึ่งย่อมมีจุดประสงค์ในการสื่อความต่างกัน โครงสร้างของเนื้อความ เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้เราเข้าใจเนื้อความในการอ่านได้ดี หากเราเข้าใจการวิเคราะห์โครงสร้างและทราบจุดมุ่งหมายของการเขียน

สมบัติ จำปาเงิน และสำเนียง มณีกาญจน์ ๒๕๓๑ : ๑๒) กล่าวว่า การอ่าน เป็นกระบวนการต่อเนื่องดุจลูกโซ่ เพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ มีองค์ประกอบ ๕ ส่วน คือ

๑. ผู้อ่าน ถ้าไม่มีผู้อ่าน การอ่านจะเกิดขึ้นไม่ได้

๒. หนังสือ หรือตัวอักษร ผู้อ่านต้องสามารถอ่านหนังสือและเข้าใจความคิดของหนังสือนั้น

๓. ความหมาย ผู้อ่านต้องเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน

๔. การเลือกความหมาย ความหมายที่ปรากฏในหนังสืออาจมีหลายนัย ผู้อ่านต้องพิจารณาความหมายให้ตรงตามจุดประสงค์ของผู้แต่ง

๕. การนำไปใช้เป็นกระบวนการขั้นสุดท้ายที่จะทำให้การอ่านได้ผลสมบูรณ์กล่าวคือ เมื่อมีโอกาสก็นำออกใช้ในชีวิตประจำวัน ตลอดจนจนสามารถนำไปใช้ในการแต่งหนังสือให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและสังคม

จากองค์ประกอบข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การอ่านจะต้องประกอบด้วย ผู้อ่าน เนื้อความ ซึ่งอาจมีหลายนัย และมีโครงสร้างที่แตกต่างกัน ผู้อ่านจะต้องใช้ความสามารถในการคิด และประสบการณ์เดิมของตนในการตีความ จึงจะเข้าใจเนื้อความที่อ่านได้

๑.๑.๕ ความเข้าใจในการอ่าน

ความเข้าใจในการอ่าน เป็นหัวใจสำคัญของการอ่าน เพราะจุดประสงค์เบื้องต้นของการอ่านโดยทั่วไปก็เพื่อความเข้าใจในเนื้อเรื่องที่อ่าน จึงจะสามารถถ่ายทอดความรู้ความคิดจากเรื่องที่อ่านได้ นักการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ กล่าวถึงความเข้าใจในการอ่านไว้ ดังนี้

ทิงเกอร์ (Tinker. ๑๙๖๓ : ๑๕) กล่าวว่า ความเข้าใจเป็นจุดหมายปลายทางของการอ่านทุกชนิด ผู้อ่านมีความเข้าใจแจ่มแจ้งเพียงพอที่จะรวบรวมความคิดในสิ่งที่อ่าน

สเตรง (Strang. ๑๙๖๙ : ๔) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่าน เป็นความสามารถในการจับใจความสำคัญ และรายละเอียดปลีกย่อยได้ ผู้ที่มีความเข้าใจในการอ่านจะสามารถ ย่อใจความสำคัญ หรือสรุปโครงเรื่องของสิ่งที่อ่าน หรือสามารถเข้าใจความสัมพันธ์ต่าง ๆ ของสิ่งที่อ่าน

เดอชองต์ De Chant. ๑๙๘๒ : ๑๘) กล่าวถึงความหมายของความเข้าใจในการอ่านว่า หมายถึง การที่ผู้อ่านสามารถสัมพันธ์ความหมายให้เข้ากับคำอ่านได้ถูกต้อง สามารถเลือกความหมายที่ถูกต้องจากบริบทได้ ผู้อ่านเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดี หรือไม่ขึ้นอยู่กับทักษะพื้นฐานทางความรู้ความเข้าใจ ความคิด ทักษะทางสมองที่มีต่อประสบการณ์เดิม และทักษะทางภาษาของผู้เขียน

คาร์ Car. ๑๙๘๓ : ๒๗) กล่าวถึงความเข้าใจในการอ่านว่า เป็นการตีความเรื่อง ที่อ่านจากประสบการณ์ของผู้อ่าน โดยใช้ความรู้เดิมในการตีความ และตัดสินใจอย่างมีเหตุผล

คาร์เรลล์ Carrell. ๑๙๘๖ : ๒๕๑) กล่าวถึง ความเข้าใจในการอ่านว่า คือ ความเข้าใจในประโยค หรืออนุเฉท โดยเฉพาะความเข้าใจรูปแบบการเรียบเรียงเรื่อง หรือโครงสร้างของข้อเขียน หรือสรุปในความหมายอย่างกว้างได้ว่า ความเข้าใจในการอ่าน คือ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากงานเขียน

กู๊ดแมน (Goodman. ๑๙๘๘ : ๒๐๙) กล่าวถึง ความเข้าใจในการอ่านว่า คือ การสื่อสารระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียน โดยอาศัยมโนภาพ และประสบการณ์เดิมของผู้อ่านในการเรียนรู้ความหมายโดยรวมของภาษา ซึ่งผู้เขียน พยายามสื่อสารให้ผู้อ่าน สามารถคาดเดาเหตุการณ์ได้เพื่อประมวลความคิดกับความหมายของภาษาจนสามารถสื่อสารเป็นภาษาพูดและภาษาเขียนได้

ซวาล แพร์ตกุล (๒๕๒๐ : ๑๓๔) กล่าวถึง ความหมายของความเข้าใจในการอ่านว่า คือ ความสามารถในการผสมแล้วขยายความรู้ความจำให้ไกลออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุสมผล สามารถดัดแปลง หรือเสริมแต่งความรู้เดิมให้มีรูปลักษณะใหม่ เพื่อนำไปใช้กับสภาพการณ์ใหม่ที่แปลกออกไป แต่ก็ยังมีบางอย่างที่คล้ายกับของเดิมอยู่บ้าง

สมุทฺร เชนเชาวนิช และอำนาจ บุญศิริวิบูลย์ ๒๕๓๙ : ๑๖) กล่าวถึง ความหมายของความเข้าใจในการอ่านไว้ดังนี้

๑. จับใจความสำคัญ ๆ ได้ระบุ หรือแยกแยะประเด็นหลักออกจากประเด็นย่อยที่ไม่จำเป็น หรือไม่สำคัญมากนักได้

๒. ตีความเกี่ยวกับเรื่องราว หรือข้อคิดเห็นที่อ่านมาแล้วได้ว่า มีนัยสำคัญหรือลึกซึ้งมากน้อยขนาดไหนเพียงใด

๓. ลงสรุปความคิดเห็นจากสิ่งที่อ่านมาแล้วได้อย่างถูกต้อง มีเหตุผล และน่าเชื่อถือ

๔. ใช้วิจารณ์ญาณของตนพิจารณาไตร่ตรองข้อสรุป หรือการอ้างอิงต่าง ๆ ของผู้เขียนได้อย่างถูกต้องและเป็นระบบไม่สับสน

๕. ถ่ายโอนประสมประสานความรู้ที่ได้จากการอ่านกับประสบการณ์อื่น ๆ ได้อย่างเหมาะสมตามกาลเทศะ

จากความหมายของความเข้าใจในการอ่านข้างต้น สรุปได้ว่า คือ ความสามารถในการรับรู้และสรุปข้อมูลจากงานเขียน โดยอาศัยประสบการณ์เดิม และทักษะพื้นฐานด้านความรู้ความเข้าใจ ความคิด และสามารถถ่ายทอดออกมาได้ตรงตามเจตนาของผู้เขียน

๑.๑.๖ องค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่าน

แฮร์ริส และ สมิธ (เสาวลักษณ์ รัตนิวิซซ์. ๒๕๓๑: ๘๔ ; อ้างอิงจาก Harris; & Smith. ๑๙๗๖: ๒๓๕) กล่าวถึง องค์ประกอบที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่านไว้ ดังนี้

๑. ประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน

๒. ความสามารถด้านภาษา

๓. ความสามารถในการคิด

๔. เจตคติที่มีต่อสิ่งที่อ่าน

๕. จุดประสงค์ในการอ่าน

เอ็ดดี (พรเพ็ญ พุ่มสะอาด. ๒๕๔๓ : ๙ ; อ้างอิงจาก Eddie. ๑๙๘๖: ๓ - ๗) กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่านไว้ ดังนี้

๑. ความรู้ในระบบการเขียน ผู้อ่านที่มีความสามารถจะต้องมีความรู้ในเรื่องการผสมคำและการสะกดคำ เพราะจะช่วยให้เข้าใจ และจดจำคำในภาษาได้

๒. ความรู้ในเรื่องภาษา ได้แก่ โครงสร้างของคำ ลักษณะของคำ และการเรียบเรียงคำ สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้การอ่านเป็นไปได้อย่างราบรื่นและเกิดความเข้าใจเร็วขึ้น

๓. ความสามารถในการตีความหมาย ผู้อ่านจะต้องเห็นความสัมพันธ์ และการเชื่อมโยงกันของแต่ละประโยค แล้วตีความหมายที่ผู้เขียนต้องการออกมาได้

๔. ความรู้รอบตัวทั่วไป ผู้อ่านจะสามารถเข้าใจสิ่งที่อ่านได้มากขึ้นเพียงใดขึ้นอยู่กับลักษณะของบทอ่าน และโครงสร้างความรู้เดิมของผู้อ่าน ซึ่งนอกจากความรู้ในหัวเรื่องที่จะอ่านแล้ว ผู้อ่านจำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับประเภทของบทอ่านตลอดจนความรู้ในเรื่องของวัฒนธรรมอีกด้วยเพราะในขณะที่อ่านผู้อ่านต้องดึงความรู้เหล่านั้นไปใช้ประกอบด้วย

๕. เหตุผลและรูปแบบในการอ่าน ผู้อ่านที่มีความสามารถต้องรู้จักเปลี่ยนรูปแบบการอ่านไปตามจุดมุ่งหมายหรือเหตุผลในการอ่าน เช่น การอ่านแบบผ่าน ๆ เพื่อกวาดสายตาดูหัวข้อข่าวที่สำคัญหรือการอ่านแบบเอารายละเอียดเมื่ออ่านตำราเรียน

ชูลี อินมัน (๒๕๓๓ : ๑๖) กล่าวว่า ผู้อ่านจะเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญของการอ่าน คือ

๑. ภูมิหลัง ผู้ที่มีความรู้รอบตัวกว้างขวางจะช่วยให้ผู้อ่านมีความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดี

๒. ประสบการณ์คือการได้พบได้คุ้นเคยกับเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้ดีขึ้น

๓. การรู้เชิงภาษา ผู้อ่านอาจมีอุปสรรคในการอ่านหนังสือ เนื่องจากมีความรู้ทางภาษาไม่เพียงพอ เมื่ออ่านหนังสือที่มีถ้อยคำสำนวน คำพังเพย โวหาร และคำเปรียบเทียบกับคมคายก็อาจตีความไม่ได้ทำให้การอ่านหมดรสชาติไป ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า การอ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่อ่านนั้น ผู้อ่านต้องมีความรู้ทางด้านภาษาและความรู้รอบตัว โดยใช้ประสบการณ์เดิมมาช่วยในการตีความหมายของเรื่องที่อ่าน

๑.๑.๗ ระดับความเข้าใจในการอ่าน

เบอร์มิเตอร์ Burmester. ๑๙๗๔ : ๒๑๐) ได้แบ่งความเข้าใจในการอ่านเป็น ๗ ระดับ ดังนี้

๑. ระดับความจำ คือ การที่ผู้อ่านสามารถจำในสิ่งที่ผู้เขียนเขียนไว้ซึ่งจะเป็นการจำในเรื่องเกี่ยวกับข้อเท็จจริง วันที่คำจำกัดความ ใจความสำคัญของเรื่อง และลำดับเหตุการณ์ในเรื่องที่อ่าน

๒. ระดับแปลความหมาย คือ การนำเอาข้อความหรือเรื่องราวที่อ่านไปแปลรูปอื่น เช่น การ แปลภาษาหนึ่งเป็นอีกภาษาหนึ่ง การถอดความจากคำจำกัดความ การแปลข้อความที่เป็นแผนภูมิ เป็นต้น

๓. ระดับการตีความ คือ การที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้เขียนไว้ เช่น เมื่อได้เหตุมาแล้วสามารถหาผลได้สามารถทำนายเหตุการณ์ต่อไปได้ จับใจความสำคัญของเรื่องได้ หรือสรุปความจากสิ่งที่กล่าวโดยทั่วไป เป็นต้น

๔. ระดับประยุกต์คือ การที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจหลักการและประสบความสำเร็จในการนำประโยชน์จากสิ่งที่อ่านไปประยุกต์ใช้

๕. ระดับวิเคราะห์คือ การที่ผู้อ่านสามารถแยกแยะส่วนประกอบย่อย ๆ ที่มาประกอบกันเข้าเป็นส่วนใหญ่ เช่น การวิเคราะห์บทประพันธ์การตรวจสอบ การให้เหตุผลผิดๆ และการลงความเห็นในสิ่งที่อ่าน เป็นต้น

๖. ระดับสังเคราะห์คือ การที่ผู้อ่านสามารถนำความคิดจากที่ต่าง ๆ มาเรียบเรียงใหม่ได้

๗. ระดับประเมินผล คือ การที่ผู้อ่านสามารถวางเกณฑ์และตัดสินเรื่องที่อ่านตามมาตรฐานที่ตั้งไว้ได้ ดัลแมน และคณะ (Dallman and others. ๑๙๗๘ : ๑๖๖) แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่าน เป็น ๓ ระดับ คือ

๑. ระดับความเข้าใจในข้อเท็จจริง หมายถึง ความเข้าใจในเนื้อเรื่องที่อ่านตามตัวหนังสือที่เขียนไว้

๒. ระดับความเข้าใจขั้นตีความ คือ ความเข้าใจโดยอาศัยขั้นตีความ แปลความ และสรุปความจากเรื่องที่อ่านได้

๓. ระดับความเข้าใจในขั้นประเมินค่า คือ ความสามารถในขั้นประเมินค่าสิ่งที่ผ่านมาโดยอาศัยความรู้ และประสบการณ์ของผู้อ่านพิจารณาตัดสิน

บุญเสริม ฤทธิกรมย์ ๒๕๑๘ : ๓๒ - ๓๔) แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านเป็น ๓ ระดับ คือ

๑. การอ่านเอาเรื่อง การอ่านในระดับนี้เป็นการอ่านออก อ่านได้ อ่านแล้วรู้เรื่องราวเรื่องอะไร เป็นอย่างไร เกี่ยวข้องกับใคร ในการอ่านแบบนี้ผู้อ่านใช้ความสามารถด้านความจำเป็นใหญ่

๒. การอ่านตีความ คือ อ่านแล้วแปลความ ตีความ ขยายความ ผู้อ่านต้องใช้ความสามารถนอกเหนือไปจากการอ่านเอาเรื่อง คือ จำเรื่อง แปลความ ตีความ และขยายความได้ เป็นการอ่านที่มีระดับสูงกว่าการอ่านเอาเรื่อง

๓. การอ่านขั้นวิจารณ์การอ่านระดับนี้ต้องใช้ความสามารถของสติปัญญาขั้นสูงสุด โดยอาศัยการอ่านระดับการอ่านเอาเรื่องใช้การแปลความเป็นพื้นฐาน อาศัยประสบการณ์ของผู้อ่าน นำเอาความสามารถในการวิเคราะห์ สังเคราะห์และการประเมินค่า มาช่วยในการตัดสินใจ และวินิจฉัยเรื่อง หรือข้อความที่อ่าน

๑.๒ ทักษะการเขียนสะกดคำ

๑.๒.๑ ความหมายของการเขียนสะกดคำ

การเขียนสะกดคำ เป็นการเขียนโดยนำพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดมาประสมเป็นคำ การเขียนคำจะต้องให้ผู้เรียนอ่านสะกดคำ และเขียนคำพร้อมๆ กัน เพื่อการเขียนคำได้ถูกต้อง การเขียนสะกดคำจะนำคำที่มีความหมายมาหัดสะกดคำ จนกระทั่งผู้เรียนสามารถจดจำคำนั้น ๆ ได้ (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๔๖: ๑๓๓)

นอกจากนี้ นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึง ความหมายของการเขียนสะกดคำ ไว้ดังนี้

อดุลย์ ภูปลื้ม (๒๕๓๙: ๑๐) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำ คือการเขียนเรียงลำดับพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ภายในคำนั้นๆ ได้ถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน เพื่อจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถออก

เสียง ได้ถูกต้องชัดเจน และเขียนคำนั้นๆ ได้ถูกต้อง รู้หลักเกณฑ์ในการเขียนและสามารถนำสิ่งที่เขียนไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้

มะลิอาจิวชัย (๒๕๔๐: ๑๒) ได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำในทำนองเดียวกันว่า การเขียนโดยเรียงลำดับพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวอักษรตัวสะกดเป็นคำได้อย่างถูกต้องหลักเกณฑ์ทางภาษา และถูกต้องตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถานเพื่อช่วยผู้เรียนเขียนได้ถูกต้อง ตลอดจนสามารถนำสิ่งที่เขียนไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้

ปิยนารถ น่วมทอง (๒๕๔๓: ๑๖) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึง การจัดเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ให้เป็นคำที่มีความหมาย และถูกต้องตามหลักเกณฑ์การเขียน อ่านออกเสียงคำนั้นได้อย่างถูกต้องชัดเจน สามารถสื่อความหมายได้ถูกต้องตามที่ผู้เขียนต้องการ ซึ่งทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจข้อความที่อ่านได้รวดเร็วถูกต้องตามที่ผู้เขียนต้องการ

อรอุมา ตั้งพัฒนาสมบูรณ์ (๒๕๔๖: ๓๑) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึง การเขียนคำ โดยเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกด และตัวการันต์ได้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ของหลักภาษา และถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช ๒๕๔๒ เป็นคำที่มีความหมาย ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน

กรมวิชาการ (๒๕๔๖: ๑๓) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำ ว่าเป็นการเขียนโดยนำพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดมาประสมเป็นคำ การเขียนคำจะต้องให้ผู้เรียนอ่านสะกดคำและเขียนคำพร้อมกัน เพื่อการเขียนคำที่ถูกต้อง

จากความหมายข้างต้น สรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำ คือ การเขียนคำโดยเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดได้ถูกต้องตามอักขรวิธี ถูกต้องตรงตามหลักเกณฑ์ของหลักภาษา และถูกต้องตาม พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน รวมทั้งสามารถเขียนสื่อสารในชีวิตประจำวันได้

๑.๒.๒ ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ

การเขียนสะกดคำ เป็นพื้นฐานที่สำคัญที่สุดในการใช้ภาษาเขียน การจัดประสบการณ์ ทางภาษาให้นักเรียนได้รับการฝึกฝนอย่างเพียงพอและสม่ำเสมอ จะช่วยให้สามารถเขียนสะกดคำได้อย่างถูกต้อง และนำไปใช้ได้อย่างกว้างขวางเพื่อพัฒนาไปสู่การเขียนเป็นประโยคและเรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มะลิ อาจิวชัย (๒๕๔๐: ๑๑) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการเขียนสะกดไว้ว่า การเขียนสะกดคำ ให้ถูกต้องเป็นสิ่งสำคัญ ในการเขียนสะกดคำผิดจะทำให้ความหมายของคำเปลี่ยนไปทำให้การสื่อสารไม่ตรงความหมาย ดังนั้น ครูจำเป็นต้องรู้หลักการเขียนสะกดคำ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมให้นักเรียนเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง

อรทัย นุตรดิษฐ์ (๒๕๔๐: ๑๑) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการเขียนสะกดคำว่า การเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง นอกจากจะมีผลดีต่อการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านแล้ว ยังมีผลต่อการประเมินคุณค่าของผู้อ่านที่มีต่อผู้เขียนด้วย เนื่องจากการเขียนสะกดคำนั้นเป็นส่วนหนึ่งของการเขียน ผู้เขียนต้องมีความประณีต และรับผิดชอบในงานเขียนของตนเอง ขจัดงานเขียนลงให้เหลือน้อยที่สุด โดยการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องตามอักขรวิธี

กำชัย ทองหล่อ (๒๕๔๓ : ๑๖๐) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการเขียนสะกดคำว่า ภาษาพูดจะเข้าใจเรื่องกันได้ การกำหนดสำเนียงที่เปล่งออกมาจึงต้องชัดเจน มีจังหวะความหนักเบา ความแข็งแรง ความอ่อนโยน และบางที่ต้องใช้กิริยาอาการประกอบด้วย ทำเพื่อให้เรื่องนั้นแสดงอาการภายในของผู้พูดได้ถูกต้อง หรือใกล้เคียงกับความรู้สึก แต่ภาษาเขียนจะให้ความหมายกันได้ต้องกำหนดตัวอักษรเป็นหลัก เพราะตัวอักษรเป็นเครื่องหมาย ใช้แทนคำพูด เพราะฉะนั้น การเขียนคำ นับว่าเป็นความสำคัญ ส่วนหนึ่งในการใช้ภาษา ถ้าเขียนผิดความหมายก็จะแปรไป หรืออาจจะไม่มีความหมายเลยก็ได้

ปิยวรรณ สังข์จันทร์เพชร (๒๕๔๘ : ๑๘) ได้กล่าวถึง การเขียนสะกดคำนั้นว่า เป็นทักษะการเขียนที่สำคัญยิ่งที่ครูผู้สอนภาษาไทยทุกคนควรให้นักเรียนมีการฝึกฝนตั้งแต่เริ่มเรียนและปลูกฝังการเขียนสะกดคำที่ถูกต้องให้กับนักเรียน เพื่อให้นักเรียนมีความมั่นใจในการเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง และสามารถนำไปใช้ประโยชน์จากการเขียนไปใช้ในวิชาอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ลุนเบอร์ก (Lunenburg, ๑๙๕๐ : ๑๗๙) ได้กล่าวถึง การเขียนสะกดคำไว้ว่า การสะกดคำ จำกัดว่าเป็นส่วนหนึ่งในรายละเอียดที่มีบทบาทในชีวิตประจำวัน การสะกดคำผิดจะลดประสิทธิภาพของการเขียนลง

จากความเห็นข้างต้น สรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำเป็นเรื่องที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะการเขียนสะกดคำผิดจะทำให้ความหมายของคำนั้นเปลี่ยนไป ทำให้ผู้เขียนและผู้อ่านสามารถสื่อสารกันได้อย่างถูกต้อง และตรงตามความต้องการ และหากเขียนสะกดคำได้ถูกต้องจะเป็นผลให้ผู้เขียนเกิดความมั่นใจ ในงานเขียนของตนมากขึ้น และสามารถสื่อความคิดความเข้าใจที่ตนมีไปสู่ผู้อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด

๑.๒.๓ สาเหตุของการเขียนสะกดคำผิด

เนื่องจากสภาพการเรียนการสอนโดยทั่วไป ไม่ว่าจะศึกษาอยู่ในระดับชั้นใดก็ตาม การเขียนสะกดคำผิดยังเป็นปัญหาที่พบบ่อย ซึ่งมีผู้กล่าวถึงสาเหตุต่าง ๆ ของการเขียนสะกดคำผิด ไว้ดังต่อไปนี้

สุทธิวงศ์ พงศ์ไพบุลย์ (๒๕๔๕ : ๒๙๐-๓๓๑) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิดไว้ดังนี้

๑. เขียนผิดเพราะไม่ทราบความหมายของคำ คำในภาษาไทยเรามีเสียงที่ตรงกันมาก แต่สะกดการันต์ต่างกัน และมีความหมายต่างกัน เมื่อเป็นเช่นนี้ อาจจะทำให้ผิดในเรื่องสะกดการันต์ได้ง่าย ถ้าหากจำเสียงโดยไม่พิจารณาความหมายเฉพาะของคำนั้น เช่น มีเสียง (พัน) เสียงเดียวอาจจะเขียนเป็น พัน พรรณ พันธุ์ พันธุ์ ภัณฑ์ พรรค เหล่านี้เป็นต้น ซึ่งแต่ละคำมีความหมายต่างกัน หากใครไม่เคยได้ยินคำว่า “ครูภัณฑ์” และไม่ทราบความหมายของคำนี้มาก่อน อาจจะเขียนผิดเป็นครูพันหรือครูพันธุ์ก็ได้

๒. เขียนหนังสือผิดเพราะใช้แนวเทียบผิด คำบางคำเมื่อจะเขียนผู้เขียนไม่มั่นใจ มักจะนึกเทียบเคียงกับคำอื่น ๆ ซึ่งเคยรู้มาแล้วเป็นอย่างดี วิธีการเช่นนี้เป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้เขียนหนังสือผิด เพราะคำบางคำมีความหมายหรือรูปศัพท์ตลอดจนหลักภาษาต่างกัน เราใช้กฎอันเดียวกันไม่ได้ คำพวกนี้จึงควรพิจารณาจดจำเป็นคำไป เช่น แกงบวด มักเขียนเป็น แกงบวช เพราะใช้เทียบกับ คำว่า บวช เป็นต้น

๓. เขียนผิดเพราะออกเสียงผิด คำบางคำบางคนออกเสียงไม่ตรงหรือออกเสียงไม่ชัดเลยติดนิสัย เมื่อเขียนเลยผิดด้วย แต่คำบางคำ คนส่วนมากออกเสียงอย่างหนึ่ง ซึ่งไม่ตรงกับรูปที่เขียนตามพจนานุกรม พวกหลังนี้นับเป็นสิ่งแปลก อาจจะถือว่าเป็นเพราะพจนานุกรมรักษาการจนไม่เอื้อต่อผู้ใช้ภาษาก็ได้เช่น ชะม๊กเขม้น เขียนผิดเป็น ชะม๊กเขม้น เป็นต้น

๔. เขียนผิดเพราะมีประสบการณ์ผิด การเขียนผิด เพราะมีประสบการณ์ผิด กล่าวคือ เคยเห็นคำนั้น ๆ มาจนเคยชิน และเป็นคำที่ใช้กันผิดเสมอจนจำได้ติดตา อาจจะได้เห็นหนังสือพิมพ์หรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ เช่น ในบัตรเชิญ ประกาศโฆษณา แจ้งความ ฯลฯ ควรจะพิจารณาอย่าใช้ตามโดยไม่ได้ศึกษาความจริง เช่น อนุญาต เขียนผิดเป็น อนุญาติ เป็นต้น

๕. เขียนหนังสือผิดเพราะไม่รู้หลักภาษา หลักภาษานับเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการเรียนภาษา การที่จะเรียนโดยไม่รู้หลักนั้นย่อมเป็นไปไม่ได้ เนื่องจากหลักภาษาไทยมีข้อยกเว้นมากมาย จึงควรได้ตระหนักในข้อนี้ โดยเฉพาะการเขียน เช่น หลักการประวิสรรชนีย์ คำที่มาจากภาษาบาลีสันสกฤต ภาษาเขมร หลักการใช้ ศ, ซ, ส หลักการใช้ รร หลักการใช้ บรร, บัน เป็นต้น

นอกจากนี้ยังมีนักวิจัย และนักวิชาการอีกหลายท่านที่ได้กล่าวถึงสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิด ดังนี้

พัชรีวรรจรสร้างสี (๒๕๔๒ : ๕๒) กล่าวว่า สาเหตุที่ทำให้นักเรียนสะกดคำผิดนั้น มีหลายประการ บางสาเหตุมาจากตัวของนักเรียน บางสาเหตุมาจากตัวผู้สอน ครูผู้สอนอาจจะละเลยทักษะการเขียน เพราะเห็นว่าใช้

เวลามาก ตรวจสอบลำบากต้องใช้เวลานานในการตรวจ ทำให้ตัดทักษะทางการเขียนออกไปให้น้อยลง นักเรียนจึงขาดประสบการณ์และขาดความเชี่ยวชาญในการเขียน ในบางโรงเรียนไม่ได้กำหนดการฝึกการเขียนการสะกดคำไว้ในตารางอย่างชัดเจน ทำให้ครูผู้สอนไม่ได้ฝึกทักษะการเขียนสะกดคำให้กับนักเรียน ทำให้นักเรียนเขียนสะกดคำผิดจำนวนมาก

วรรณีย์ โสมประยูร (๒๕๔๔ : ๑๕๗-๑๕๙) กล่าวว่า สาเหตุของการเขียนสะกดคำผิดว่า นักเรียนเห็นแบบอย่างการสะกดคำผิดเสมออีกทั้งไม่รู้ความหมายของคำๆนั้น โดยเฉพาะคำไทยมีคำพ้องเสียง ทำให้ความหมายสับสน ไม่เข้าใจหลักภาษาที่ถูกต้อง การฟัง และการออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ไม่ถูกต้อง ไม่สามารถถ่ายทอดคำตามเสียงที่มาจากภาษาอังกฤษ ออกเป็นภาษาเขียนของคำภาษาไทยได้ถูกต้อง

วิลาวัลย์ สุภีรักษ์ (๒๕๕๐ : ๒๐ -๒๑) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำ เกิดจากผู้เขียนเป็นสำคัญ ซึ่งส่วนใหญ่เกิดจากการขาดการสังเกต ขาดการฝึกฝน มีความรู้ความเข้าใจในหลักการทางภาษาที่ไม่ดีพอ ตลอดจนมีความไม่ระมัดระวัง ในเรื่องของการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องตามความหมายของคำนั้น ๆ จนเกิดความเคยชินในการเขียนสะกดคำ

ประยูติ บุญมาลา (๒๕๔๘ : ๒๑) ได้กล่าวถึงสาเหตุของการสะกดคำผิดไว้ดังนี้

๑. นักเรียนไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับคำนั้น เช่น ไม่เคยพูด ไม่เคยเห็น ไม่เคยเขียน
๒. นักเรียนไม่รู้หลักการใช้ภาษา เช่น หลักการเขียนคำที่ประและไม่ประวิสรรชนีย์หลักการใช้ ศ ษ ส หลักการใช้ตัวการ์นต์ หลักการผันวรรณยุกต์ หลักการใช้ ไ- ไ- อัย ไ-ย หลักการใช้มาตราตัวสะกด
๓. นักเรียนไม่ทราบความหมายของคำนั้น ๆ เช่น คำพ้องเสียง
๔. นักเรียนฟังไม่ชัด เช่น คำควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ คำที่มี ร ล
๕. นักเรียนใช้หลักการเทียบผิด เช่น สาเหตุ กับ สังเกต ญาติ กับ อนุญาต
๖. นักเรียนไม่คุ้นเคยกับคำที่มาจากภาษาอื่นๆ เช่น พรารถนา ทักษิณ นิวเคลียร์

วูเบิร์น (Wooburn,๑๙๘๐ : ๒๒) ให้เหตุผลว่า สาเหตุเกิดจากการออกเสียงบกพร่อง ทำให้เขียนผิดไปด้วย รวมทั้งขาดความเอาใจใส่ในการเรียน

จากการศึกษาข้างต้น เห็นได้ว่า สาเหตุของการเขียนสะกดคำผิดนั้น มีสาเหตุมาจากนักเรียนเขียน สะกดคำผิด เนื่องจากความไม่แม่นยำในหลักเกณฑ์ทางภาษา รวมถึงนักเรียนไม่ทราบความหมายของคำที่ใช้อย่างแท้จริง หรือคำบางคำที่นักเรียนไม่มั่นใจว่าเขียนอย่างไร ก็มักจะใช้วิธีการนึกเทียบเคียงกับคำอื่นๆ ซึ่งเคยรู้มาแล้ว และอาศัยการใช้แนวเทียบจากคำใกล้เคียงจึงทำให้เขียนสะกดคำผิด อีกทั้ง คำบางคำคนส่วนมากออกเสียงอย่างหนึ่งซึ่งไม่ตรงกับรูปที่เขียนตามพจนานุกรม ซึ่งเป็นสาเหตุของการเขียนผิด เพราะออกเสียงผิดตลอดจนสภาพแวดล้อมอื่น ๆ เช่น การใช้ภาษาต่างประเทศในภาษาไทยที่นักเรียนได้รับรู้มาอย่างไม่ถูกต้อง จนเกิดการจดจำแบบผิดๆ และไม่ได้รับการแก้ไขจากครูผู้สอนอย่างจริงจัง

๑.๒.๔ การสอนเขียนสะกดคำ

จากการศึกษาสาเหตุของการสอนเขียนสะกดคำผิด พบว่าเกิดจากสาเหตุหลายประการ ดังนั้นจึงควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อฝึกฝนนักเรียนให้เขียนสะกดคำได้อย่างถูกต้องตามหลักเกณฑ์ของภาษา ซึ่งมีนักวิชาการและนักวิจัยหลายท่านได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ดังนี้

อรทัย นุตรดิษฐ์ (๒๕๔๐ : ๒๒) ได้สรุปให้เห็นถึงวิธีการเขียนสะกดคำว่ามีวิธีการที่ครูสามารถเลือกใช้ให้เหมาะสมกับนักเรียนหลายวิธีด้วยกัน ครูอาจจะเลือกใช้การเขียนวิธีใดวิธีหนึ่งหรือใช้วิธีสอนและกิจกรรมหลาย ๆ รูปแบบประกอบกันก็ย่อมทำได้ ทั้งนี้ขึ้นกับความเหมาะสม ซึ่งครูจะเป็นผู้พิจารณาจุดประสงค์ เพื่อให้ให้นักเรียนสนใจและสนุกสนานไม่เบื่อหน่ายในการเรียน มีความสามารถในการเขียนสะกดคำสูงขึ้น

พนมวัน วรดลย์ (๒๕๔๒ : ๓๖) ได้เสนอแนะกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องการสะกดคำ ไว้ดังนี้

๑. เลือกคำจากประมวลคำในหนังสือประกอบการเรียนมาเป็นหลักในการฝึก

๒. เลือกคำที่นักเรียนพบและใช้ในชีวิตประจำวัน ฟีกฟัง พูด อ่าน เขียนไปพร้อม ๆ กัน

๓. เลือกฟีกคำที่มีในประมวลคำอ่านในหนังสือประกอบการเขียนคำง่าย ๆ ที่สะกดในมาตรา แม่ ก กา มา ฟีกก่อน

๔. ใช้ของจริง กิริยาท่าทาง ภาพ และคำอธิบาย เพื่อให้ความรู้ความหมาย

๕. เล่นปริศนาคำทาย โดยใช้คำเก่าเป็นพื้นฐาน

๖. เรียนรู้คำใหม่ ๆ โดยใช้คำเก่าเป็นพื้นฐาน

๗. ฟีกต่อคำ เติมคำ เพื่อให้ได้คำใหม่

๘. ให้ฟัง พูด อ่าน เขียนด้วยการฟีกด้วยตนเอง

๙. ให้คิดหาคำเพิ่มจากคำที่กำหนดให้ด้วยตนเอง

๑๐. หาคำตอบไว้ด้วยตนเอง เมื่อปฏิบัติครบขั้นตอน โดยอาจใช้การบอก การแสดงกิริยาท่าทาง การเขียน และการตั้งคำถาม

๑๑. กิจกรรมเน้นจากรูปแบบง่าย ๆ ไปหายาก โดยเร้าความสนใจปฏิบัติด้วยตนเองด้วยความ สนุกสนาน และใช้วิธีการหลากหลายไม่ซ้ำวิธีการเดิม

ทัศนีย์ ศุภเมธี (๒๕๔๒ : ๓๙) ได้เสนอแนะกิจกรรมการสอนเขียนสะกดคำที่ครูสามารถจัดทำได้ ดังนี้

๑. ครูนำบทความ หรือหนังสือมาให้ให้นักเรียนอ่านก่อนในเวลาที่กำหนดแล้ว ครูเลือกคำในนั้นมา บอกให้เขียนอีกทีหนึ่ง

๒. ครูและนักเรียนร่วมกันทำบัญชีคำยากในบทเรียน ดัดไว้ที่แผนภูมิแล้วหลังจากนั้นค่อยให้นักเรียนเขียน

๓. ครูแต่งประโยคที่มีักประกอบไปด้วยคำที่มีักสะกดผิดแล้ว เขียนเส้นใต้คำนั้นให้นักเรียนแก้

๔. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม และให้หาคำพ้องเสียงจากพจนานุกรม

วิภา รอดสุด (๒๕๔๒ : ๑๓) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนเขียนสะกดคำไว้ว่า การสอนเขียนสะกดคำ มีวิธีที่หลากหลาย ครูสามารถเลือกใช้ให้เหมาะสมกับนักเรียนหลายวิธีด้วยกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมซึ่งครูจะเป็นผู้พิจารณาจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนสนใจ และสนุกสนานไม่เบื่อหน่ายในการเรียน มีความสามารถในการเขียนสะกดคำสูงขึ้น

สุจิตตรา แก้วโต (๒๕๔๕ : ๒๐) กล่าวว่าหลักการและเทคโนโลยีการสอนเขียนสะกดคำนั้น เป็นสิ่งสำคัญที่ครูสอนภาษาไทยควรจะได้นำมาใช้เพื่อฝึกฝนให้นักเรียนเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง ซึ่งอยู่ในดุลยพินิจและศิลปะของผู้สอนที่จะใช้เทคนิควิธีการสอนหลายๆ รูปแบบ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจไม่เบื่อหน่ายต่อการเขียนสะกดคำ โดยสอนไปเป็นตามลำดับขั้นตอน เริ่มจากการเห็นลักษณะภาพรวมของคำนั้นก่อนแล้ว จึงค่อยๆ ต่อให้ยากขึ้น ขั้นการอ่านสะกดคำ จดจำคำนั้นให้ได้ว่ามีลักษณะการเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ อย่างไรบ้าง จึงเขียนคำทบทวน และตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง โดยใช้พจนานุกรมหรือบัตรคำที่ครูเตรียมให้ นอกจากนั้นวิธีการสอนโดยกิจกรรมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแสดงออกมากๆ เช่น แบ่งกลุ่มแข่งขันสะกดคำ เล่นเกมต่าง ๆ ค้นหาคำมาแลกเปลี่ยนกัน นำคำที่มีักเขียนผิดมาเขียนเป็นประโยคเรียงเป็นเรื่องราวมาเขียน ตามคำบอกกิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้จะช่วยให้การเขียนสะกดคำมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

บุญเพ็ญ สุวรรณศร (๒๕๔๘: ๒๙) ได้กล่าวถึงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเขียนสะกดคำว่า ครูจะต้องมีความรู้ความสามารถในหลาย ๆ ด้านประกอบกัน เช่น สอนตามลำดับขั้นตอนที่ถูกต้อง การจัดกิจกรรมการสอนแต่ละครั้งต้องสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของผู้เรียน เช่น สุขภาพ อารมณ์ ความสามารถในการอ่าน การเขียน ในด้านกิจกรรมการสอน ต้องมีบรรยากาศที่สนุกสนานไม่เบื่อหน่าย สร้างเจตคติที่ดีให้กับผู้เรียนให้เห็นถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำที่ถูกต้อง รู้จักการใช้กิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การให้ทำแบบฝึก การแข่งขันเขียนคำ การจัดทำบัญชีรวบรวมคำยากมาแต่งประโยค ฯลฯ นอกจากนั้น ควรสอนให้สัมพันธ์กันทั้ง

๔ ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อให้นักเรียนนำการเขียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ อย่างมีประสิทธิภาพ

จากการศึกษาวิจัยข้างต้นสรุปได้ว่า ครูควรจะมีวิธีสอนเขียนสะกดคำที่เป็นลำดับขั้นตอน โดยเริ่มจากการเห็นลักษณะภาพรวมของคำนั้นก่อนแล้วจึงค่อยๆ ต่อให้ยากขึ้นด้วยการจดจำคำนั้นให้ได้ ว่ามีลักษณะการเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์อย่างไรบ้างจึงเขียนคำ และทบทวนความถูกต้องอีกครั้ง ซึ่งกิจกรรมการสอนที่ใช้สมควรมีความหลากหลาย และมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ตรงตามจุดประสงค์ เช่น การใช้เกม การทำบัญชีคำยาก ปริศนาคำทาย เป็นต้น และเน้นการจัดการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมมากๆ ตลอดจนการจัดบรรยากาศในชั้นเรียนที่สนุกสนาน สร้างเจตคติที่ดีต่อผู้เรียน แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำที่ถูกต้อง และควรเน้นการสอนให้เกิดความสัมพันธ์กันทั้ง ๔ ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

๑.๒.๕ การพัฒนาทักษะการเขียนในระดับประถมศึกษา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช ๒๕๕๑ ได้กำหนดให้ผู้เรียนต้องฝึกฝนทักษะการเขียน คือ การเขียนสะกดคำตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่างๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ เขียนรายงานชนิดต่าง ๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์และ เขียนเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งสอดคล้องกับคุณภาพของผู้เรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๕๑: ๕๒)

คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้องชัดเจน และเหมาะสม เขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียนเขียนย่อความจากเรื่องสั้นๆ เขียนจดหมายถึงเพื่อนและบิดามารดา เขียนบันทึกและเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า เขียนเรื่องตามจินตนาการ มีมารยาทในการเขียน

ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ นั้น สาระที่ ๒ การเขียน มาตรฐาน ท๒.๑ ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลข่าวสารสนทนาและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ ได้กำหนดตัวชี้วัด ไว้ดังนี้

๑. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด
๒. เขียนบรรยายเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้อย่างชัดเจน
๓. เขียนบันทึกประจำวัน
๔. เขียนจดหมายลาครู
๕. เขียนเรื่องตามจินตนาการ
๖. มีมารยาทในการเขียน

ดังนั้น การเขียนจึงเป็นทักษะหนึ่งที่จำเป็นมาก โดยเฉพาะนักเรียนระดับประถมศึกษา เนื่องจากเป็นทักษะที่นักเรียนฝึกได้ช้ากว่าทักษะอื่น ๆ และเป็นทักษะที่ซับซ้อน เด็กจะต้องมีความพร้อมในการฝึกทักษะ การฟัง การพูด การอ่าน ก่อนการฝึกทักษะการเขียน ครูต้องเน้นทักษะ พื้นฐานในการเขียนเสียก่อน โดยให้นักเรียนได้ฝึกด้วยความสนุกสนาน ฝึกจากง่ายไปหายาก

ทัศนีย์ ศุภเมธี (๒๕๔๒ : ๓๓) ได้เสนอแนะลำดับในการสอนเขียนไว้ ดังนี้

๑. ก่อนการสอนครูควรจูงใจให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเขียนหนังสือให้ถูกต้องชัดเจน สวยงาม เป็นการแสดงว่าผู้เขียนเป็นผู้ที่มีการศึกษาดี
๒. พยายามสอนให้การเขียนสัมพันธ์กับการฟัง การพูด และการอ่าน
๓. นักเรียนที่เขียนสะกดผิดพลาด ครูควรใช้วิธีพูด ให้นักเรียนรู้สึกเต็มใจที่จะแก้ไขข้อบกพร่องของตนเอง
๔. จัดกิจกรรมต่างๆ เช่น ประกวดเขียนนิทาน ประกวดคัดลายมือ ประกวดเขียนเรียงความ ก็เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนเขียนได้อย่างหนึ่ง
๕. ในการจัดการสอนวิชาต่างๆ จัดให้มีทักษะการเขียนได้เสมอ

นอกจากนี้ อัจฉรา ชิวะพันธ์(๒๕๔๖ : ๖๖) ได้เสนอแนวทางในการจัดการเรียนรู้ การเขียนระดับประถมศึกษา ดังนี้

๑. ฝึกให้นักเรียนสนใจศึกษาหาข้อมูลมาไว้ใช้เขียน
๒. ฝึกให้นักเรียนใช้ภาษาเขียนได้ถูกต้อง
๓. ฝึกฝนให้นักเรียนได้มีวัฒนธรรมในงานเขียน
๔. จัดบรรยากาศที่ส่งเสริม และเอื้อต่อการเขียน
๕. เอาใจใส่ในการตรวจแก้ไขการเขียนของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ
๖. สนใจหาเทคนิคใหม่ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนรู้การเขียน
๗. จัดกิจกรรมการเขียนในรูปแบบที่หลากหลาย
๘. ให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการเขียนอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ
๙. สร้างความภาคภูมิใจในงานเขียนให้แก่นักเรียน

สรุปได้ว่า หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ได้กำหนดให้ผู้เรียนต้องฝึกฝนทักษะการเขียน ได้แก่ การเขียนสะกดคำตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำ และรูปแบบต่าง ๆ ตลอดจนการเขียนเรียงความ ย่อความ การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ดังนั้น การพัฒนาทักษะการเขียนนั้น มีความจำเป็น โดยเฉพาะในระดับชั้นประถมศึกษา เพราะจะเป็นพื้นฐานให้นักเรียนมีทักษะการเขียนที่ดี และสามารถนำไปใช้ต่อไปในระดับที่สูงขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการพัฒนาทักษะการเขียนก็เป็นเรื่องที่ต้องให้ความสนใจอย่างสม่ำเสมอ ทั้งการตรวจแก้ไข การหาเทคนิคใหม่มาจัดการเรียนรู้ให้น่าสนใจ เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานและต้องมีการพัฒนาทักษะการเขียนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

๒. ความสำคัญของแบบฝึก

๒.๑ ความหมายของแบบฝึก คำว่า “แบบฝึก” หรือ “แบบฝึกเสริมทักษะ” มีความหมายเดียวกัน ซึ่งบางครั้งจะเรียกว่า แบบฝึก บางครั้งเรียกว่าแบบฝึกเสริมทักษะ เพราะเป็นนวัตกรรมที่ครูนำมาใช้ในการฝึก หรือเสริมทักษะของผู้เรียน เพื่อให้เกิดรูปแบบในการเรียนการสอนและเพิ่มประสิทธิภาพของการเรียนให้สูงขึ้น ดังมีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ ความหมายของแบบฝึกไว้ ดังนี้

อัจฉรา ชิวะพันธ์ (๒๕๔๖: ๔๘) กล่าวว่า แบบฝึก หมายถึง สิ่งสร้างขึ้นเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจตามแนวของหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ และเสริมเพิ่มเติมเนื้อหาบางส่วนช่วยให้นักเรียนนำความรู้ความเข้าใจไปใช้ได้ อย่างแม่นยำถูกต้องและคล่องแคล่ว

ชาญชัย อาจนสมมาตร (๒๕๔๐: ๘๘) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกเสริมทักษะว่า คือ ส่วนหนึ่งของบทเรียน เป็นบทเรียนหรือหัวข้อที่นักเรียนต้องเรียนและเป็นโครงการที่ต้องทำให้เสร็จ โดยมีคำถามให้นักเรียนได้ ทบทวน ความรู้จากบทเรียนที่ผ่านมา ทำให้ทราบว่า นักเรียนทำอะไรและทำให้สำเร็จผลอะไรในบทเรียน ซึ่งการใช้ความสามารถได้ทั้งในชั้นเรียนและที่บ้าน

กันต์ดนัย วรจิตติพล (๒๕๔๒: ๓๔) กล่าวว่า แบบฝึกเสริมทักษะ คือ เครื่องมือทางการเรียนอย่างหนึ่ง ที่มุ่งให้นักเรียนได้ฝึกกระทำด้วยตนเอง เพื่อจะได้มีทักษะหรือความชำนาญเพิ่มขึ้น หลังจากที่ได้เรียนรู้ในภาคทฤษฎี หรือด้านเนื้อหา ซึ่งในแบบฝึกควรประกอบด้วย คำแนะนำในการทำข้อคำถาม หรือกิจกรรมและช่องว่างให้นักเรียนตอบคำถาม

อารีย์ วาศน์อำนวย (๒๕๔๕: ๔๘) ได้ให้ความคิดว่าแบบฝึกคือ อุปกรณ์การเรียนการสอนอันประกอบด้วย กิจกรรมที่หลากหลาย น่าสนใจที่จะนำไปใช้เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติเพิ่มขึ้น เพื่อจะได้เปลี่ยนพฤติกรรม การเรียนรู้ให้คล่องแคล่วเกิดความชำนาญ และความแม่นยำ ซึ่งเป็นไปโดยอัตโนมัติ

จากที่กล่าวมาข้างต้นนั้น สรุปได้ว่า แบบฝึก หมายถึง งานกิจกรรม เครื่องมือ หรือสื่อการเรียนการสอน อย่างหนึ่งสร้างขึ้น ประกอบด้วยกิจกรรมที่หลากหลายน่าสนใจที่มุ่งให้นักเรียน ได้นำมาใช้ฝึกฝน ปฏิบัติ เพื่อ ทบทวนเนื้อหาคำความรู้ต่างๆ ที่เรียนมาแล้ว ทำให้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ เกิดความชำนาญและความ แม่นยำ ซึ่งจะเป็นไปโดยอัตโนมัติ

๒.๒ หลักในการสร้างแบบฝึก

การสร้างแบบฝึกให้มีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องมีขั้นตอน หรือแนวดำเนินการ ซึ่งมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ หลักการสร้างแบบฝึกไว้ต่างๆ กัน ดังนี้

ละออ การุณยวนิช (๒๕๕๗: ๖๗, อ้างถึงใน อารีย์ บัวคุ้มภัย, ๒๕๔๐: ๒๐) ได้เสนอหลักใน การสร้างแบบ ฝึกไว้ดังนี้

๑. ใช้หลักการเรียนรู้ เช่น นักเรียนต้องเข้าใจเป้าหมายที่ฝึก
๒. การฝึกหัดต้องทำโดยจำเพาะเจาะจงเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้ามีแบบจะทำให้ได้ง่าย
๓. ไม่ควรใช้เวลานานเกินไปจนนักเรียนเบื่อ ควรใช้เกมหรืออุปกรณ์ช่วย
๔. วิธีฝึกนักเรียนควรใช้วิธีที่เป็นระเบียบ รวดเร็ว ย่นย่อ ครูควรตื่นตัว ฉับไว กระตุน ให้นักเรียนพร้อมที่ จะทำ ขจัดสิ่งทีล่าช้าต่าง ๆ

๕. ระดับความยากง่ายต้องเหมาะสมกับนักเรียน

๖. เวลาที่ใช้ในการฝึกหัดในระยะแรก ๆ ควรสั้น ๆ แล้วค่อยขยายเวลาให้มากขึ้น

๗. ต้องมีการฝึกหัดเป็นรายบุคคล หรือเฉพาะกลุ่ม เพราะแต่ละคนมีจุดอ่อนต่างกัน

๘. ครูควรให้นักเรียนทราบผลความก้าวหน้าในการทำแบบฝึกหัด ซึ่งจะเป็นการจูงใจที่ดี

นงเยาว์ บวงสรวง (๒๕๔๕: ๓๑) กล่าวถึง หลักการสร้างแบบฝึกไว้ว่า จะต้องคำนึงถึงจิตวิทยาการเรียนรู้ มีวิธีการฝึกทักษะที่เหมาะสม มีจุดมุ่งหมายในการฝึกที่ชัดเจน และสร้างแบบฝึกให้มีรูปแบบน่าสนใจ โดยคำนึงถึง ความพร้อมและความสามารถของนักเรียน แบบฝึกที่สร้างขึ้น ควรมีการหาประสิทธิภาพให้ได้มาตรฐาน

มนทิรา ภักดีณรงค์ (๒๕๔๐: ๙๙-๑๐๐) ได้ให้ข้อเสนอแนะในการสร้างแบบฝึกไว้ว่า การสร้างแบบฝึกที่จะ ทำให้นักเรียนมีความคงทนในการเรียนรู้ได้ดีต้องมีองค์ประกอบหลัก คือ ต้องให้นักเรียนได้ฝึกกระทำด้วยตนเอง บ่อย ๆ และสิ่งที่ควรคำนึงถึง คือ ต้องให้นักเรียนเกิดความสุขสนานในขณะที่ทำแบบฝึก

บัดด์ (Butts, ๑๙๗๔: ๘๕) กล่าวว่า หลักการสร้างแบบฝึกต้องเป็นดังต่อไปนี้

๑. ก่อนที่จะสร้างแบบฝึกจะต้องกำหนดโครงสร้างคร่าว ๆ ก่อนว่าจะเรียนแบบฝึกเกี่ยวกับเรื่องอะไร มี วัตถุประสงค์อย่างไร

๒. ศึกษาและทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะทำ

๓. เขียนวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมและเนื้อหาให้สอดคล้องกัน

๔. แจกวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมออกเป็นกิจกรรมย่อย โดยคำนึงถึงความเหมาะสมของผู้เรียน

๕. กำหนดอุปกรณ์ที่จะใช้ในกิจกรรมแต่ละตอนให้เหมาะสมกับแบบฝึก

๖. กำหนดเวลาที่ใช้ในแบบฝึกแต่ละตอนให้เหมาะสม

๗. มีการประเมินผลก่อนเรียนและหลังเรียน

บ็อค (Bock, ๑๙๙๓: ๓) ได้กล่าวถึงหลักการสร้างแบบฝึกดังนี้

๑. กำหนดจุดประสงค์ให้ชัดเจน เพื่อให้ผู้เรียนทราบจุดมุ่งหมายของแบบฝึก

๒. ให้รายละเอียดต่าง ๆ เป็นต้นว่าคำแนะนำ ขั้นตอนการทำ

๓. สร้างรูปแบบที่หลากหลายเพื่อสร้างความเข้าใจให้นักเรียนมากที่สุด

๔. แบบฝึก ควรสร้างความเข้าใจให้นักเรียน เช่น การเรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ลงในตาราง แผนภูมิ

จากหลักการสร้างแบบฝึก ดังกล่าวพอสรุปได้ว่า การสร้างแบบฝึกให้มีประสิทธิภาพนั้น ผู้สร้างจะต้องคำนึงถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายประการ คือ ต้องมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนว่าจะสร้างแบบฝึกเกี่ยวกับอะไร เนื้อหาต้องไม่ยาวเกินไป มีความเหมาะสมกับวัย ความพร้อม ความสามารถ และความสนใจของผู้เรียน แบบฝึกควรมีหลายรูปแบบที่น่าสนใจ ไม่ควรใช้เวลานานเกินไป ให้นักเรียนได้มีการฝึกบ่อย ๆ เพื่อให้เกิดความคงทนในการเรียนรู้และความสนุกสนานในขณะที่ทำแบบฝึก

๒.๓ หลักจิตวิทยาในการสร้างแบบฝึก

การสร้างแบบฝึกให้มีประสิทธิภาพสำหรับนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนนั้น ควรคำนึงถึงหลักจิตวิทยาเป็นองค์ประกอบ และใช้เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกให้มีความเหมาะสมกับความสนใจ วัย และความสามารถของผู้เรียน ซึ่งมีผู้กล่าวถึงหลักจิตวิทยา ที่นำมาใช้ในการสร้างแบบฝึก ดังนี้

อารี บัวคุ้มภัย (๒๕๔๐: ๒๒-๒๓) กล่าวถึงทฤษฎีการเรียนรู้ของ

ธอร์นไดค์ และสกินเนอร์ (Thorndike and Skinner) มีดังนี้ ธอร์นไดค์ (Thorndike) ได้ตั้งกฎการเรียนรู้ขึ้น ๓ ข้อ สามารถนำไปใช้ในการสร้างแบบ ฝึกทักษะ ดังนี้

๑. กฎแห่งผล (Law of Effect) มีใจความว่า การเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองจะดียิ่งขึ้น เมื่อผู้เรียนแน่ใจว่า พฤติกรรมตอบสนองของตนถูกต้อง การให้รางวัลจะช่วยส่งเสริมการแสดงพฤติกรรมนั้นอีก

๒. กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) มีใจความว่า การมีโอกาสดำเนินการซ้ำๆ พฤติกรรมหนึ่งจะทำให้ พฤติกรรมนั้นสมบูรณ์ยิ่งขึ้น การฝึกหัดที่มีการควบคุมที่ดีจะส่งเสริมผลต่อการเรียนรู้

๓. กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) มีใจความว่า เมื่อมีความพร้อมที่จะตอบสนองหรือแสดงพฤติกรรมใด ๆ ถ้ามีโอกาสดำเนินการย่อมเป็นที่พอใจ แต่ถ้าไม่พร้อมที่จะตอบสนองหรือแสดงพฤติกรรมการบังคับให้กระทำ ย่อมทำให้เกิดความไม่พอใจ

นอกจากทฤษฎีการเรียนรู้ของธอร์นไดค์แล้ว ยังมีแนวคิดของนักจิตวิทยาอีกท่าน ได้แก่ สกินเนอร์ (Skinner) ที่มีแนวคิดเกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก มีรายละเอียดดังนี้

๑. การเรียนรู้จากการวางเงื่อนไขให้ปฏิบัติ (Operant Conditioning) หมายถึง แนวทฤษฎีการเรียนรู้ที่อธิบายว่า พฤติกรรมจะมีอัตราความเข้มของการตอบสนองสูงขึ้น เมื่อได้รับการเสริมแรง

๒. กระบวนการเสริมแรง (Reinforcement) หมายถึง กระบวนการที่นำมาใช้เพื่อเพิ่ม หรือลดการตอบสนอง ในกระบวนการเสริมแรงนั้น จะมีการใช้ตัวเสริมแรง (Reinforce) เช่น คำชมเชย รางวัลที่เป็นวัตถุ สัญลักษณ์ หรือ สิทธิพิเศษต่าง ๆ ตลอดจนการให้รู้ผลการกระทำของตนเอง

๓. การให้เสริมแรงทันทีทันใด (Immediate Reinforcement) หมายถึง การกำหนดให้มีการเสริมแรงอย่างทันทีทันใดที่การตอบสนอง เช่น เมื่อนักเรียนตอบ ครูให้การเสริมแรงทันทีว่า คำตอบของนักเรียนถูกหรือผิด การรีรอการเสริมแรงจะทำให้เกิดการเรียนรู้ล่าช้าไป

สุจริต เพียรชอบ (๒๕๓๗: ๑๓๗-๑๓๘) ได้เสนอหลักจิตวิทยาเกี่ยวกับการเรียนการสอน ซึ่งสามารถนำมาใช้ เป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกดังนี้

๑. ความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Differences) ครูควรคำนึงอยู่เสมอว่า นักเรียนแต่ละคน มีความรู้ ความถนัด ความสามารถและความสนใจทางภาษาต่างกัน ดังนั้น จึงไม่ควรหวังที่จะให้นักเรียนทุกคนทำเหมือนกันหมด แต่ก็ควรพยายามจัดระบบการเรียนการสอน และจัดกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ให้เกิดความเจริญงอกงามให้มากที่สุด

๒. การเรียนรู้โดยการฝึกฝนตามกฎการเรียนรู้ (Law of Exercise) ของธอร์นไดค์ เกี่ยวกับกฎแห่งการฝึกหัด การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีต่อเมื่อให้มีการฝึกหัด หรือการกระทำซ้ำ ถ้าผู้เรียนได้ฝึกฝนทำแบบฝึกหัดได้ใช้ทักษะทางภาษามากเท่าใดก็จะช่วยให้มีทักษะดีมากขึ้นเท่านั้น

๓. การเสริมกำลังใจ (Reinforcement) การเสริมกำลังใจทางบวกจะเป็นสิ่งที่ช่วยให้นักเรียนทราบว่าสิ่งที่ตนแสดงออกไปนั้นถูกต้อง เมื่อนักเรียนทราบว่าตนทำได้ถูกต้องก็จะเกิดความภาคภูมิใจและพยายามทำกิจกรรมต่างๆ ให้ดีขึ้น

สรุปได้ว่า การเข้าใจหลักจิตวิทยาในเรื่องต่างๆ เช่น กระบวนการเสริมแรง การให้แรงเสริมทันที การให้ความสำคัญของความแตกต่างระหว่างบุคคล หรือการที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกฝน และทำซ้ำๆ นั้น หากนำทฤษฎีเหล่านี้มาใช้ร่วมกับแบบฝึกจะส่งผลให้ผู้เรียนมีความมั่นใจว่าสิ่งที่ตนทำไปนั้นถูกต้อง และเมื่อผู้เรียนทราบว่าตนทำถูกต้อง ก็เกิดแรงจูงใจที่จะทำกิจกรรมต่างๆ ให้ดีขึ้น ส่งผลให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพในการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะต่างๆ ได้อย่างสูงสุด

๒.๔ ขั้นตอนการสร้างแบบฝึก

การสร้างและพัฒนาแบบฝึกนั้น หากผู้สร้างมีความรู้และความเข้าใจในหลักการที่ถูกต้องแล้วจะช่วยให้ผู้ใช้แบบฝึกได้รับประโยชน์จากแบบฝึกนั้นได้อย่างดี ขั้นตอนในการสร้างแบบฝึกนั้นได้มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวเอาไว้ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (๒๕๔๔: ๑๔๕-๑๔๖) กล่าวถึงขั้นตอนในการสร้างแบบฝึกไว้ดังนี้

๑. ศึกษาปัญหาและความต้องการโดยศึกษาจากการผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหากเป็นไปได้ควรศึกษาความต่อเนื่องของปัญหาในทุกๆ ระดับชั้น

๒. วิเคราะห์เนื้อหาหรือทักษะที่เป็นปัญหาออกเป็นเนื้อหาหรือทักษะย่อยๆ เพื่อใช้ในการสร้างแบบฝึกและแบบทดสอบ

๓. พิจารณาวัตถุประสงค์ รูปแบบและขั้นตอนการใช้แบบฝึก เช่น จะนำแบบฝึกไปใช้อย่างไรในแต่ละชุดจะประกอบไปด้วยอะไรบ้าง

๔. สร้างแบบทดสอบซึ่งอาจมีแบบทดสอบเชิงสำรวจ แบบทดสอบเพื่อวินิจฉัยข้อบกพร่อง แบบทดสอบความก้าวหน้าเฉพาะเรื่องเฉพาะตอน แบบทดสอบที่สร้างจะต้องสอดคล้องกับเนื้อหาหรือทักษะที่วิเคราะห์ไว้ในตอนที่ ๒

๕. สร้างบัตรฝึกหัดเพื่อใช้ในการพัฒนาทักษะย่อยแต่ละทักษะในแต่ละบัตรจะมีคำถามให้นักเรียนตอบ การกำหนดรูปแบบขนาดของบัตร พิจารณาตามความเหมาะสม

๖. สร้างบัตรอ้างอิง เพื่อใช้อธิบายคำตอบ หรือแนวทางในการตอบแต่ละเรื่องการสร้างบัตรอ้างอิงนี้ อาจทำเพิ่มเติม เมื่อนำบัตรฝึกหัดไปทดลองใช้แล้ว

๗. สร้างแบบบันทึกความก้าวหน้า เพื่อใช้บันทึกผลการทดสอบหรือผลการเรียน โดยจัดทำเป็นตอน เป็นเรื่องเพื่อให้เห็นความก้าวหน้าเป็นระยะๆ สอดคล้องกับแบบทดสอบความก้าวหน้า

๘. นำแบบฝึกไปทดลองใช้ เพื่อหาข้อบกพร่อง คุณภาพของแบบฝึกและคุณภาพของแบบทดสอบ

๙. ปรับปรุงแก้ไข

๑๐. รวบรวมเป็นชุดจัดทำ คำชี้แจง คู่มือการใช้สารบัญเพื่อใช้ประโยชน์ต่อไป

สรุปได้ว่า การสร้างและพัฒนาแบบฝึกนั้น ผู้สร้างแบบฝึก ควรศึกษาปัญหาที่ต้องการแก้ไขอย่างต่อเนื่อง มีการวิเคราะห์เนื้อหา วัตถุประสงค์ รูปแบบ และขั้นตอนการใช้แบบฝึก ตลอดจนมีการสร้างแบบทดสอบเพื่อสำรวจความก้าวหน้า มีการใช้บัตรฝึกหัดในการพัฒนาทักษะย่อย หรือสร้างบัตรอ้างอิงขึ้นเพื่อใช้อธิบายคำตอบ มีการบันทึกผลการเรียนหรือผลทดสอบ และแบบฝึกที่สร้างขึ้น ควรมีการนำไปทดลองใช้ก่อนเพื่อหาข้อบกพร่อง คุณภาพของแบบฝึกและแบบทดสอบ จากนั้นจึงทำการแก้ไขปรับปรุงแล้วรวบรวมเป็นชุด ซึ่งควรมีคำชี้แจงและคู่มือการใช้แบบฝึกอย่างชัดเจน

๒.๕ ลักษณะที่ดีของแบบฝึก

การสร้างแบบฝึกให้มีคุณภาพเหมาะสมกับการนำไปใช้กับนักเรียนแต่ละระดับชั้นต้องศึกษาองค์ประกอบหลายๆ ประการ มีนักการศึกษาหลายท่านได้เสนอแนะเกี่ยวกับลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ดังนี้

มนตรีธา ภักดีณรงค์ (๒๕๔๐ : ๙๙ -๑๐๐) กล่าวว่า ลักษณะของแบบฝึกที่ดีควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

๑. นักเรียนต้องสามารถฝึกทำได้บ่อยๆ
๒. นักเรียนได้ลงมือกระทำเอง
๓. นักเรียนมีความสุขสนุกสนานในการทำแบบฝึก

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (๒๕๔๔ : ๑๔๕) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ดังนี้

๑. เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียนมาแล้ว
๒. เหมาะสมกับระดับวัยหรือความสนใจของนักเรียน
๓. มีคำชี้แจงสั้นๆ ที่ช่วยให้ นักเรียนเข้าใจวิธีทำโดยง่าย
๔. ใช้เวลาเหมาะสม
๕. มีสิ่งน่าสนใจและท้าทายให้แสดงความสามารถ
๖. ควรมีข้อเสนอแนะในการใช้
๗. มีให้เลือกทั้งตอบแบบอย่างจำกัดและตอบอย่างเสรี
๘. ถ้าเป็นแบบฝึกที่ต้องการให้นักเรียนศึกษาด้วยตนเองแบบฝึกนั้นควรมีความหลากหลายรูปแบบและให้ความหมายแก่ผู้ฝึกทำด้วย

๙. ควรใช้สำนวนภาษาง่ายๆ ฝึกคิดได้เร็วและสนุก
๑๐. ปลุกความสนใจและใช้หลักจิตวิทยา

กฤษยา แสงเดช (๒๕๔๕, หน้า ๖-๗) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ดังนี้

๑. แบบฝึกที่ดีควรมีความชัดเจน ทั้งคำสั่งและวิธีทำคำสั่งหรือตัวอย่างแสดงวิธีทำที่ใช้ไม่ควรยากเกินไป เพราะจะเข้าใจยาก ควรปรับให้ง่ายและเหมาะสมกับผู้ใช้เพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนด้วยตนเองได้

๒. แบบฝึกที่ดีควรมีความหมายต่อผู้เรียนและตรงตามจุดหมายของการฝึกลงทุนน้อย ใช้ได้นาน ทนสมัย

๓. ภาษาและภาพที่ใช้ในแบบฝึกเหมาะกับวัยและพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน

๔. แบบฝึกที่ดีควรแยกฝึกเป็นเรื่องๆ แต่ละเรื่องไม่ควรยาวเกินไป แต่ควรมีกิจกรรมหลายแบบเพื่อสร้างความสนใจ และไม่เบื่อในการทำและฝึกทักษะใดทักษะหนึ่งจนชำนาญ

๕. แบบฝึกที่ดีควรมีทั้งแบบกำหนดคำตอบและให้ตอบโดยเสรี การเลือกใช้คำ ข้อความ รูปภาพในแบบฝึกควรเป็นสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคยและตรงกับความสนใจของนักเรียน ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินและพอใจแก่ผู้ใช้ ซึ่งตรงกับหลักการเรียนรู้นักเรียนจะเรียนได้เร็วในการกระทำที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจ

๖. แบบฝึกที่ดีควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง ให้รู้จักค้นคว้ารวบรวมสิ่งที่พบเห็นบ่อย ๆ หรือที่ตัวเองเคยใช้จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องนั้นๆ มากยิ่งขึ้นและรู้จักนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง มีหลักเกณฑ์และมองเห็นว่าสิ่งที่ได้ฝึกนั้นมีความหมายต่อเขาตลอดไป

๗. แบบฝึกที่ดีควรตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันในหลายๆ ด้าน เช่น ความต้องการ ความสนใจ ความพร้อม ระดับสติปัญญาและประสบการณ์ เป็นต้น ฉะนั้น การทำแบบฝึกแต่ละเรื่องควรจัดทำให้มากพอ และมีทุกระดับตั้งแต่ง่าย ปานกลาง จนถึงระดับค่อนข้างยาก เพื่อว่าทั้งนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน จะได้เลือกทำได้ตามความสามารถ ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนทุกคนได้ประสบความสำเร็จในการทำแบบฝึก

๘. แบบฝึกที่ดีจัดทำเป็นรูปเล่ม นักเรียนสามารถเก็บรักษาไว้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนด้วยตนเองต่อไป

๙. การที่นักเรียนได้ทำแบบฝึกช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่น หรือปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนได้ชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ครูดำเนินการปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้นๆ ได้ทันท่วงที

๑๐. แบบฝึกที่จัดขึ้น นอกจากที่มีในหนังสือเรียนแล้วจะช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนอย่างเต็มที่

๑๑. แบบฝึกที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้ว จะช่วยให้ครูประหยัดแรงงานและเวลาในการที่จะต้องเตรียมแบบฝึกอยู่เสมอในด้านผู้เรียนไม่ต้องเสียเวลาในการลอกแบบฝึกจากตำราเรียน หรือกระดานดำ ทำให้มีเวลาและโอกาส ได้ฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ได้มากขึ้น

๑๒. แบบฝึกช่วยประหยัดค่าใช้จ่าย เพราะการพิมพ์เป็นรูปเล่มที่แน่นอน ลงทุนต่ำแทนที่จะใช้พิมพ์ลงกระดาษทุกครั้งไป นอกจากนี้ยังมีประโยชน์ในการที่ผู้เรียนสามารถบันทึกและมองเห็นความก้าวหน้าของตนเองอย่างมีระบบและมีระเบียบ

สรุปได้ว่า แบบฝึกที่ดีควรมีจุดหมายและตรงตามจุดประสงค์ ภาษาที่ใช้และรูปภาพควรมีความเหมาะสมกับวัยและพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน อีกทั้งยังตอบสนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคล แบบฝึกควรมีความสนุกสนานและกิจกรรมก็ควรมีความหลากหลาย นักเรียนสามารถนำไปฝึกด้วยตนเอง นอกจากนี้ควรมีแบบฝึกครบทุกระดับตั้งแต่ง่าย ปานกลาง และยาก เพื่อนักเรียนจะได้เลือกทำได้ตามความสามารถของตนเอง นอกจากนี้ครูก็จะมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนได้ชัดเจนซึ่งจะช่วยให้ครูดำเนินการปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้นๆ ได้ทันที

๒.๖ ประโยชน์ของแบบฝึก

ภาษาไทย เป็นวิชาทักษะที่ต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ เพราะการฝึกฝนจะทำให้เกิดความชำนาญ ความแม่นยำ มีพัฒนาทางภาษา แบบฝึกจึงเป็นสื่อการเรียนที่อำนวยความสะดวกต่อการเรียนภาษาไทย ซึ่งมีผู้ที่เสนอประโยชน์ของแบบฝึก ไว้ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (๒๕๔๔: ๑๔๖) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกเสริมทักษะ ดังนี้

๑. เป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมหนังสือเรียน

๒. ช่วยส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาให้ดีขึ้น แต่ทั้งนี้จะต้องอาศัยการส่งเสริมและความเอาใจใส่จากครูผู้สอนด้วย

๓. ช่วยในเรื่องของความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะการที่ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนจะช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จ

๔. แบบฝึกช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทน

๕. การให้นักเรียนทำแบบฝึก ช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือจุดบกพร่องของนักเรียนได้ชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ครูดำเนินการปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้นๆ ได้ทันท่วงที

๖. แบบฝึกที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้ว จะช่วยให้ครูประหยัดแรงงานและเวลาในการที่จะเตรียมการ สร้างแบบฝึก นักเรียนไม่ต้องเสียเวลาในการคัดลอกแบบฝึก ทำให้มีเวลาและโอกาสฝึกฝนได้มากขึ้น

เนาวรัตน์ ชื่อมณี (๒๕๔๐: ๓) กล่าวสรุปว่า แบบฝึกมีความสำคัญและจำเป็นต่อการเรียนทักษะทางภาษา มาก เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น สามารถจดจำเนื้อหาในบทเรียน และคำศัพท์ต่าง ๆ ได้คงทน ทำให้เกิดความสนุกสนานในขณะที่เรียน ทราบความก้าวหน้าของตนเอง สามารถนำแบบฝึกมาทบทวนเนื้อหาเดิมด้วยตนเองได้ นำมาวัดผลการเรียนหลังจากที่เรียนแล้ว ตลอดจนสามารถทราบข้อบกพร่องของนักเรียน และนำไปปรับปรุงแก้ไขได้ทันท่วงที ซึ่งจะทำให้ครูประหยัดเวลา ค่าใช้จ่าย และลดภาระได้มาก

ณัฐพงศ์ สวางศ์ดุษย์ (๒๕๔๒: ๓๕) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของแบบฝึกว่า แบบฝึกนั้น มีความสำคัญทั้งต่อตัวนักเรียนและครูผู้สอนในด้านตัวนักเรียนนั้น ทำให้นักเรียนได้เกิดทักษะ เกิดความรู้ ความชำนาญในการได้ฝึกฝน และยังสามารถมองเห็นความก้าวหน้าของตนเองได้ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เหมาะสม ในด้าน

ครูผู้สอนนั้น แบบฝึกที่ดีถือว่าเป็นอุปกรณ์ช่วยลดภาระของครูผู้สอน ช่วยให้ครูผู้สอนมองเห็นปัญหาต่างๆ ในการเรียนโดยอาศัยแบบฝึกได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า แบบฝึกมีความสำคัญและเป็นสื่อการเรียนที่อำนวยความสะดวกต่อการเรียนภาษาไทย เนื่องจากแบบฝึกช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้ดีขึ้นช่วยเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล ดังนั้นนักเรียนจะได้ทำแบบฝึกที่ช่วยแก้ไขและพัฒนาความสามารถของนักเรียนได้ตรงตามจุดประสงค์ นักเรียนจะมีทักษะทางภาษาที่คงทนประหยัดเวลาและแรงงานนักเรียนไม่ต้องเสียเวลาในการคัดลอกแบบฝึกและครูยังสามารถเห็นจุดเด่นหรือจุดบกพร่องของนักเรียน ซึ่งจะเป็นการช่วยให้ครูสามารถแก้ไขปัญหาได้ทันที เนื่องจากแบบฝึกช่วยลดภาระการเตรียมการสอนของครูลงและครูจะได้มีเวลาแก้ไขปัญหาหรือส่งเสริมความสามารถของนักเรียนให้ดีขึ้น

๓. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

๓.๑ ความหมายของผลสัมฤทธิ์การเรียน

จากความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสรุปได้ ดังนี้

ณภัทร พุทธสรณ์ (๒๕๕๑ : ๓๖) กล่าวว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ หมายถึง ความรู้ความสามารถในการเรียนรู้ด้านวิทยาศาสตร์ที่ได้เรียนมาแล้ว และวัดได้จากแบบทดสอบ

๓.๒ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สุदारัตน์ นนท์คลัง (๒๕๔๙ : ๙) ได้สรุปไว้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ความสามารถทางสมองหรือสติปัญญาของผู้เรียนซึ่งผู้เรียนได้เรียนไปแล้วและเป็นผลเนื่องมาจากหลักสูตร วิธีการจัดการเรียนการสอนของผู้สอน ตลอดจนการใช้สื่อการเรียนการสอน รวมถึงประสบการณ์ของผู้เรียนนอกห้องเรียนที่ผู้เรียนได้รับ

พัฒนพงษ์ สีกา (๒๕๔๘ : ๒๒) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึง ผลที่เกิดจากการกระทำของบุคคล ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเนื่องจากการได้รับประสบการณ์โดยการเรียนรู้ด้วยตนเองหรือจากการเรียนการสอนในชั้นเรียนและสามารถประเมินหรือวัดได้จากการทดสอบ

จากที่กล่าวมาแล้วสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความรู้ ทักษะที่เกิดจากการเรียนรู้หรือฝึกฝนทักษะที่ได้เรียนมาแล้ว ซึ่งสามารถวัดหรือประเมินได้โดยใช้เครื่องมือวัด

๓.๓ ประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งได้เป็น ๒ ประเภทสรุปได้ดังนี้

(ทิวต์ล มณีโชติ ๒๕๔๙ : ๖๘ – ๗๓ ; อนุวัติ คุณแก้ว ๒๕๕๐ : ๑๗๐)

๑. แบบทดสอบปรนัย (Objective tests) แบบทดสอบปรนัย (Objective Tests) แบ่งได้เป็น ๔ ชนิดได้แก่

๑.๑ แบบถูก - ผิด (True - False Items) เป็นแบบทดสอบที่ให้ผู้ตอบตัดสินใจเลือกว่าแต่ละข้อนั้นถูกหรือผิด แบ่งเป็น ๒ ประเภทคือ ข้อคำถามเดี่ยวและข้อคำถามชุดจากสาระที่กำหนด

๑.๒ แบบจับคู่ (Matching Items) แบบทดสอบประเภทนี้ เป็นการหาความสัมพันธ์ระหว่าง ๒ ข้อความ คือข้อความที่เป็นคำถาม (Premises หรือ Descriptions) กับข้อความที่เป็นคำตอบ

๑.๓ แบบเติมคำ (Completion Items) เป็นข้อสอบที่ต้องการให้ผู้สอบเติมคำ หรือข้อความสั้นๆ ในส่วนที่เว้นว่างไว้ ให้เป็นประโยคที่ถูกต้องสมบูรณ์

๑.๔ แบบเลือกตอบ (Multiple Choice Test) เป็นแบบทดสอบที่นิยมใช้กันมากสำหรับแบบทดสอบแบบปรนัยเพราะสามารถวัดได้ทุกระดับพฤติกรรมของการวัดศักยภาพทางสมอง ข้อสอบแบบเลือกตอบเป็นข้อสอบที่นิยมใช้มากในปัจจุบันทั่วโลก

๒. แบบอัตนัย แบบทดสอบอัตนัย เป็นแบบทดสอบที่ให้ผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็น จึงเหมาะสำหรับวัดความรู้ขั้นสูงกว่าความจำและความเข้าใจ ข้อสอบอัตนัยแบ่งได้ ๒ ลักษณะ คือ

๒.๑ แบบจำกัดคำตอบ คือให้นักเรียนตอบตามประเด็นที่ระบุไว้

๒.๒ แบบไม่จำกัดคำตอบ คือให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างเสรี จากประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งได้เป็น ๒ ประเภท คือ แบบปรนัย และแบบอัตนัย

๓. การวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

บลูม (Bloom. ๑๙๗๖: ๒๐๑ อ้างถึงใน ศรีชาติ เฟื่องอินทร์ ๒๕๕๒ : ๓๙) ได้กล่าวถึงลำดับขั้นของความรู้ใช้ในการเขียนวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ด้านความรู้ความคิดไว้ ๖ ขั้น ดังนี้คือ

๑. ความรู้ความจำ หมายถึง การระลึกหรือท่องจำความรู้ต่างๆ ที่เรียนมาแล้วโดยตรง ในขั้นนี้รวมถึงการระลึกถึงข้อมูล ข้อเท็จจริงต่างๆ ไปจนถึงกฎเกณฑ์ ทฤษฎีจากตำรา ดังนั้นขั้นความรู้ความจำจึงจัดได้ว่าเป็นขั้นต่ำสุด

๒. ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถที่จะจับใจความสำคัญของเนื้อหาที่ได้เรียนหรืออาจแปล ความหมายจากตัวเลข การสรุป การย่อความต่างๆ การเรียนรู้ขั้นนี้ ถือว่า เป็นขั้นสูงกว่าการท่องจำตามปกติอีกขั้นหนึ่ง

๓. การนำไปใช้ หมายถึง ความสามารถที่จะนำความรู้ที่นักเรียนได้เรียนมาแล้วไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ ดังนั้นในขั้นนี้จึงรวมถึงความสามารถในการเอากฎเกณฑ์สำคัญ วิธีการนำไปใช้ การเรียนรู้ขั้นนี้ถือว่านักเรียนจะต้องมีความเข้าใจเนื้อหาเป็นอย่างดีเสียก่อน จึงจะนำความรู้ไปใช้ได้ ดังนั้นจึงจัดอันดับให้สูงกว่าความเข้าใจ

๔. การวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถที่จะแยกแยะเนื้อหาวิชาลงไปเป็นองค์ประกอบย่อย ๆ เหล่านี้เพื่อที่จะมองเห็นหรือเข้าใจความเกี่ยวข้องต่าง ๆ ในขั้นนี้จึงรวมถึงการแยกแยะหาส่วนประกอบย่อย ๆ หาความสัมพันธ์ระหว่างส่วนย่อยๆ เหล่านี้ ตลอดจนหลักสำคัญต่าง ๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง การเรียนรู้ในขั้นนี้ถือว่าสูงกว่าการนำไปใช้และต้องเข้าใจเนื้อหาและโครงสร้างของบทเรียน

๕. การสังเคราะห์ หมายถึง ความสามารถที่จะนำเอาส่วนย่อยๆ มาประกอบกันเป็นสิ่งใหม่ การสังเคราะห์จึงเกี่ยวกับการวางแผน การออกแบบการทดลอง การตั้งสมมติฐาน การแก้ปัญหาที่ยากๆ การเรียนรู้ในระดับนี้เป็นการเน้นพฤติกรรมที่สร้างสรรค์ในอันที่จะสร้างแนวคิดหรือแบบแผนใหม่ๆ ขึ้นมา ดังนั้นการสังเคราะห์เป็นสิ่งที่สูงกว่าการวิเคราะห์อีกขั้นหนึ่ง

๖. การประเมินค่า หมายถึง ความสามารถที่จะตัดสินใจเกี่ยวกับคุณค่าต่างๆ ไม่ว่าจะ เป็นคำพูด นวนิยาย บทกวี หรือการรายงานวิจัย การตัดสินใจดังกล่าว จะต้องวางแผนอยู่บนเกณฑ์ที่แน่นอน เกณฑ์ดังกล่าว อาจจะเป็นสิ่งที่นักเรียนคิดขึ้นเอง หรือนำมาจากสิ่งอื่นก็ได้ การเรียนรู้ขั้นนี้ถือว่าเป็นการเรียนรู้ขั้นสูงสุดของความรู้ความจำ

บทที่ ๓
วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ จำนวน ๒ คน

ตัวแปรที่ศึกษาและเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๑. ตัวแปรต้น

แบบฝึกทักษะการเขียนคำตามมาตราตัวสะกด

๒. ตัวแปรตาม

ความสามารถในการเขียนคำตามมาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
โรงเรียนบ้านหนองไผ่

๓. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือตามลำดับดังนี้

๑. แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน เรื่องการสะกดคำ
๒. แบบฝึกทักษะการเขียนคำตามมาตราตัวสะกด แม่ ก กา
๓. แบบฝึกทักษะการเขียนคำตามมาตราตัวสะกด แม่ กก
๔. แบบฝึกทักษะการเขียนคำตามมาตราตัวสะกด แม่ กต
๕. แบบฝึกทักษะการเขียนคำตามมาตราตัวสะกด แม่ กบ
๖. แบบฝึกทักษะการเขียนคำตามมาตราตัวสะกด แม่ กน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ที่	กิจกรรม	ช่วงเวลา
๑.	ทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาไทยประมาณ ๒๐ นาที ก่อนการฝึกและสรุปผล	สัปดาห์ที่ ๑
๒.	ฝึกเขียนคำประกอบภาพและเขียนคำในมาตราแม่ ก.กา ประมาณ ๑๐ นาที หลังเรียน	สัปดาห์ที่ ๒
๓.	ทดสอบความสามารถในการเขียนคำประกอบภาพและเขียนคำที่สะกดในมาตราแม่ ก.กา หลังฝึกและสรุปผล	สัปดาห์ที่ ๓
๔.	ฝึกเขียนคำที่สะกดในมาตราแม่ กก ประมาณ ๑๐ นาที หลังเรียน	สัปดาห์ที่ ๔ – ๕
๕.	ฝึกเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่ กต ประมาณ ๑๐ นาที หลังเรียน	สัปดาห์ที่ ๖ – ๗
๖.	ทดสอบความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่ กก , แม่ กต หลังฝึกและสรุปผล	สัปดาห์ที่ ๘
๗.	ฝึกเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่ กบ ประมาณ ๑๐ นาที หลังเรียน	สัปดาห์ที่ ๙ – ๑๐
๘.	ฝึกเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่ กน ประมาณ ๑๐ นาที หลังเรียน	สัปดาห์ที่ ๑๑
๙.	ทดสอบความสามารถในการเขียนคำที่สะกดในมาตราแม่ กบ และแม่ กน หลังฝึก และสรุปผล	สัปดาห์ที่ ๑๒
๑๐.	ทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาไทยประมาณ ๒๐ นาที หลังการฝึกและสรุปผล	สัปดาห์ที่ ๑๓
๑๑.	สรุปรายงานวิจัย	สัปดาห์ที่ ๑๔

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนโดยการใช้แบบทดสอบเรื่องการสะกดคำ โดยหาค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละ

สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ร้อยละ

บทที่ ๔ ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการแก้ปัญหาการเขียนคำภาษาไทยไม่ถูกต้องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนบ้านหนองไผ่ โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำตามมาตราตัวสะกด มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาการเขียนภาษาไทยไม่ถูกต้อง ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบทดสอบการสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

ตารางผลคะแนนของนักเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน

คนที่	ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) คะแนนเต็ม ๓๐ คะแนน	ทดสอบหลังเรียน (Post-test) คะแนนเต็ม ๓๐ คะแนน
๑	๑๗	๒๓
๒	๑๙	๒๕
คะแนนเฉลี่ย	๑๘	๒๔
ร้อยละ	๖๐	๘๐

สรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบทดสอบการสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐

บทที่ ๕

สรุป อภิปรายและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากที่ผู้วิจัยได้พบปัญหาของนักเรียนคือด้านการเขียน ผู้วิจัยได้พบนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนบ้านหนองไผ่ มีปัญหาด้านการเขียนไม่ถูกต้อง เนื่องจาก

๑. นักเรียนยังไม่เข้าใจมาตราแม่สะกด
๒. นักเรียนขาดความสนใจ

การสรุปการวิจัยในครั้งนี้เป็นการสรุปการวิจัยซึ่งยังมีเนื้อหาที่ผู้วิจัยต้องฝึกเด็กนักเรียนอีก แต่ช่วงเวลาที่ทำไม่เพียงพอ ผู้วิจัยจึงได้สรุปการวิจัยเท่าที่ได้ทำการวิจัยกับนักเรียน

ผู้วิจัยได้ทำชุดฝึกให้แก่เด็กนักเรียนซึ่งก่อนที่นักเรียนจะทำชุดฝึก ผู้วิจัยจะอธิบายเนื้อหาให้นักเรียนได้เข้าใจก่อนทุกครั้ง ชุดฝึกที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นจะเริ่มจากคำที่เขียนง่ายๆ โดยเริ่มจากมาตราตัวสะกดแม่ ก.กา ก่อนในชุดฝึกมีการทบทวนทำหลายๆ ครั้งอย่างน้อย ๔ ครั้งในแต่ละมาตรา ทำให้นักเรียนมีการทบทวนและฝึกความจำในเด็กนักเรียนบางคนก็ยังไม่ค่อยมีสมาธิยังจำไม่ค่อยได้ แต่ผู้วิจัยก็พยายามคิดแบบฝึกสอดแทรกในแต่ละมาตราตัวสะกดมากกว่า ๔ ชุด เพื่อให้นักเรียนจะได้มีความเข้าใจมากขึ้น ผู้วิจัยจะหาคำง่ายและเริ่มหาคำที่ยากขึ้น และจะฝึกจนนักเรียนสามารถเขียนคำได้และนำคำมาแต่งประโยคได้

จากการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยทำให้นักเรียนมีความมั่นใจมากขึ้น เด็กนักเรียนสามารถที่จะโต้ตอบกับผู้วิจัยได้อย่างมั่นใจ ผู้วิจัยจะสังเกตได้จากที่นักเรียนได้โต้ตอบ นักเรียนมีความสุขและดีใจที่เขาสามารถตอบได้ถูกและเขียนได้ถูกต้อง การทำชุดฝึกทุกครั้งจะมีคะแนนให้ทุกครั้ง ทำให้นักเรียนได้รู้ว่าตนเองมีการพัฒนาเพิ่มขึ้นเพียงใดและผู้วิจัยก็ต้องเก็บมาทำการวิจัยต่อไป โดยจะต้องมีการทำชุดฝึกแบบใหม่ที่จะทำให้เด็กนักเรียนได้เข้าใจได้ง่ายสามารถทำได้และเขียนได้ถูกต้อง

อภิปรายผลการวิจัย

การทำวิจัยในครั้งนี้มีผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้นร้อยละ ๒๐ นักเรียนสามารถเขียนได้ มีความเข้าใจในมาตราตัวสะกดและสามารถเขียนได้ถูกต้อง

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการแก้ปัญหาการเขียนคำภาษาไทยไม่ถูกต้องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนบ้านหนองไผ่ โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำตามมาตราตัวสะกด เป็นการเรียนรู้ที่นำแบบฝึกทักษะมาช่วยในการจำตัวสะกดของนักเรียน ทั้งนี้ยังทำให้นักเรียนสามารถเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราได้อย่างถูกต้องนับว่าเป็นสิ่งที่ดีสำหรับครูที่จะพัฒนาการสอนของตนเองและเมื่อมีปัญหาครูก็ควรที่จะแก้ปัญหาที่ได้นั้นได้ดีขึ้น นักเรียนเป็นบุคคลสำคัญที่ครูทุกท่านควรสนใจเป็นอย่างมาก ผู้วิจัยคิดว่าจะนำการวิจัยในครั้งนี้ไปปฏิบัติและพัฒนาต่อไปให้ดียิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (๒๕๕๑). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑. กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.
- กำชัย ทองหล่อ. (๒๕๕๓). หลักภาษาไทย. (พิมพ์ครั้งที่ ๑๐). กรุงเทพฯ: รวมสาส์น.
- กมล ชุกกลีน. การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓. วิทยานิพนธ์ คุรุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, ๒๕๕๐.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (๒๕๕๑). การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑. พิมพ์ครั้งที่ ๑. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.)
- กรรณิการ์ พวงเกษม. ปัญหาและกลวิธีการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์วัฒนาพานิช, ๒๕๓๕.
- กรวิการ์ รื่นรมย์. (๒๕๕๓). รายงานการวิจัยเรื่องการสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำใน วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ระยอง. ระยอง: สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดระยอง.
- กุกุยา แสงเดช. (๒๕๕๕). หนังสือส่งเสริมการอ่าน. กรุงเทพฯ: แม็ค
- ขวาล แพร์ตกุล . (๒๕๕๔). เทคนิคการเขียนข้อสอบ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- ชาญชัย อัจจนสมาจาร. (๒๕๕๐). หลักการสอนทั่วไป. กรุงเทพฯ: ม.ป.ท.
- กลิ่นพยอม สุระคาย. (๒๕๕๔). “การพัฒนาแบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่มีภาพการ์ตูน ประกอบสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ณัฐพงศ์ สวางค์ต้อย. (๒๕๕๒). “การพัฒนาแบบฝึกที่มีประสิทธิภาพเรื่องการสะกดคำยากวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษา ปี ที่ ๓.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตสาขาการประถมศึกษา บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ทัศนีย์ ศุภเมธี. (๒๕๕๒). วิธีสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: ธนะการพิมพ์.
- นงเยาว์ บวงสรวง. (๒๕๕๕). “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำของนักเรียนโดยใช้แบบฝึก เสริมทักษะกับวิธีการเขียนตามคำบอก ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนท่าทางวิทยา จังหวัดเพชรบุรี.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เนาวรัตน์ ชื่นมณี. (๒๕๕๐). “การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทยการสะกดคำยาก เรื่องเปิดท้าย สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ ๒.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นิภา แก้วประทีป. การสร้างแบบฝึกการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ ๓. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาประถมศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๕๗.
- บุญเพ็ญ สุวรรณศรี. (๒๕๕๘). “การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ ๕ ระหว่างการสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำกับการสอนตามคู่มือครูของ กรมวิชาการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุรุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัย ราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

ภาคผนวก

ชื่อ สกุล
ชั้น เลขที่ ชื่อเล่น

แบบฝึกทดสอบก่อน-หลัง การฝึก การเขียนสะกดคำ

ตอนที่ ๑ คำชี้แจง จงเลือกข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

๓๐ คะแนน

๑. มาตราตัวสะกดใด ที่มี ตัวสะกดคำที่ **ไม่ตรงมาตรา มากที่สุด**

- ก. แม่กน ข.แม่กม ค. แม่กต ง. แม่กก

๒. มาตราตัวสะกดใด ที่มี ตัวสะกด ตรงมาตรา

- ก. แม่กน ข.แม่กม ค. แม่กต ง. แม่กก

๓. ข้อใดมีคำที่อยู่ในมาตราตัวสะกดแม่ ก.กา

- ก. เลย , หิว ข.กลัว , วิว ค. สาย , ขวิด ง. เข้า , กล่าว

๔. ข้อใดมีคำที่อยู่ในมาตราตัวสะกดแม่ กก ทั้งหมด

- ก. พรรคพวก , หมากรุก ข. พยัคฆ์ , การงาน
ค. คนพาล , บุคลิก ง. วิญญาณ , สงสาร

๕. ข้อใดมีคำที่อยู่ในมาตราตัวสะกดแม่ กต ทั้งหมด

- ก. ประโยชน์ , กระโดด ข. อนุบาล , อากาศ
ค. รถยนต์ , ริมคลอง ง. สงกรานต์ , กราบพระ

๖. ข้อใดมีคำที่อยู่ในมาตราตัวสะกดแม่ กบ ทั้งหมด

- ก. รสฝาด , กระทบ ข. สापแข่ง , อธิบาย
ค. เคารพ , ลาก ง. โลก , พรรษา

๗. ข้อใดมีคำที่อยู่ในมาตราตัวสะกดแม่ กน ทั้งหมด

- ก. กันตาร , ของขวัญ ข. กุญแจ , มหาชาติ
ค. ชาตไทย , เกสร ง. ข้าวสาร , ประดิษฐ์

๘. ข้อใดมีคำที่มีมาตราตัวสะกด เหมือนกับคำว่า “เพชร” ทุกคำ

- ก. พลอย เมฆ ข. ชาติ เลข ค. พุทท ทราย ง.การ พาล

๙. ข้อใดมีคำที่สะกด ในมาตราเดียวกันทั้งหมด

ก. กันดาร , คนพาล , มาร

ข. , มหาชาติ, เพชร , เลข

ค. ชาตไทย , กุญแจ , เกสร

ง. ข้าวสาร , ประดิษฐ์ , วิญญาณ

๑๐. ข้อใดมีคำที่มีตัวสะกดตรงกับคำว่า “กาญจน์” ทั้ง ๒ คำ

ก. วานร , สอนใจ

ข. สุวรรณ , วันวาน

ค. จลาจล , สังเกต

ง. จราจร , สัญญา

๑๑. ข้อใดมีคำที่มีมาตราตัวสะกด ที่ ไม่ ตรงกับคำว่า “เมฆ”

ก. เลข

ข. ก๊าซ

ค. พร

ง. มุข

๑๒. “ฉันไปเที่ยวตลาดนัดกับคุณแม่ แล้วรีบกลับมาทำการบ้าน” มีคำที่สะกดด้วยมาตรา แม่ ก.กา กี่พยางค์

ก. ๒ พยางค์

ข. ๓ พยางค์

ค. ๔ พยางค์

ง. ๕ พยางค์

๑๓. “ฉันไปเที่ยวตลาดนัดกับคุณแม่ แล้วรีบกลับมาทำการบ้าน” มีมาตราตัวสะกดใดมากที่สุด

ก. แม่กน

ข. แม่เกอว

ค. แม่กด

ง. แม่กบ

๑๔. “พี่ชอบกินขนมสายบัว” จากประโยคไม่มีมาตราตัวสะกดใด

ก. แม่กน

ข. แม่เกอว

ค. แม่เกย

ง. แม่กบ

๑๕. “วานรได้แก้วยอไม่เห็นค่า” จากประโยคไม่มีมาตราตัวสะกดใด

ก. แม่ก.กา

ข. แม่เกอว

ค. แม่เกย

ง. แม่กน

ตอนที่ ๒ คำชี้แจง .ให้เขียน คำ จากคำอ่านให้ถูกต้อง

๑๖. อัด - ชา - ไส = _____
๑๗. พิ - รุด = _____
๑๘. อา - คาค = _____
๑๙. ปราด - ณะ - หนา = _____
๒๐. อัด - ทะ - จัน = _____
๒๑. อาด-ชะ-ยา-กำ = _____
๒๒. สามี-คี = _____
๒๓. วัต-ทะ-นะ-ทำ = _____
๒๔. มะ-หัด-สะ-จัน = _____
๒๕. ปีศา.....
๒๖. เศร.....ฐี
๒๗. กี.....จานุเบกษา
๒๘. อี.....ณาสัย
๒๙. อา.....ญากรรม
๓๐. ปาฏิหา.....ย์

แบบฝึกหัดชุดที่ ๓ เขียนอ่านถูกต้อง मात्रา แม่ ก กา

วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

ชื่อ นามสกุล.....เลขที่.....
.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำอ่านของคำให้ถูกต้อง

๑ นาฬิกา อ่านว่า

๒ โอลิมปิก อ่านว่า

๓ สุรุ่ยสุร่าย อ่านว่า

๔ ประชาธิปไตย อ่านว่า

๕ กตัญญู อ่านว่า

๖ กตเวที อ่านว่า

๗ ชวาลา อ่านว่า

๘ สรรพสินค้า อ่านว่า

๙ สัมมนา อ่านว่า

๑๐ พรรณนา อ่านว่า

แบบฝึกหัดชุดที่ ๕ เขียนอ่านถูกต้อง มาตรา แม่ ก กา
วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

ชื่อ นามสกุล.....เลขที่.....
.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำตามคำอ่านและขีดสัณฑ์ตัวสะกดมาตรา แม่ ก กา ให้ถูกต้อง

๑ พิด - จา - ระ - นา เขียนว่า.....

๒ บุด - สะ - บา เขียนว่า.....

๓ วิ - ปัด - สะ - นา เขียนว่า.....

๔ พา - सा - ไท เขียนว่า.....

๕ พุด - ทะ - รัก - สา เขียนว่า.....

๖ อูบ - ปะ - กา - ระ เขียนว่า.....

๗ โห - ระ - พา เขียนว่า.....

๘ เทบ - ทิ - ดา เขียนว่า.....

๙ นา - ริ - กา เขียนว่า.....

๑๐ ได - โน - เสา เขียนว่า.....

แบบฝึกหัดชุดที่ ๖ ตอบให้ได้ ทายให้ถูก มาตรา แม่ ก กา
วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

ชื่อ นามสกุล.....เลขที่.....
.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่เขียนสะกดคำได้ถูกต้อง
ทำเครื่องหมาย ✗ หน้าข้อที่เขียนสะกดคำผิดและเขียนคำที่ถูกต้องลงในช่องว่างด้านล่าง

.....๑ ศรีษะ

.....๑๑ ผัดไท

.....๒ หลงไหล

.....๑๒ มะละกอ

.....๓ ลำไย

.....๑๓ พิจารณา

.....๔ สัมนา

.....๑๔ อสังหา

.....๕ กระเพรา

.....๑๕ ทะเลาะ

.....๖ เสน่ห์

.....๑๖ สัปดาห์

.....๗ ย่อมเยาว์

.....๑๗ กระเพราะ

.....๘ สวัสดิ์คะ

.....๑๘ คะน้ำ

.....๙ อีเมล์

.....๑๙ ข้าพเจ้า

.....๑๐ กาละเทศะ

.....๒๐ กลไกร

.....

.....

.....

แบบฝึกหัดชุดที่ ๗ เติมคำให้ตรงความหมาย มาตรา แม่ ก กา
วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
ชื่อ นามสกุล.....เลขที่.....
.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนนำคำที่กำหนดให้เขียนให้ตรงกับความหมาย

- ๑ หมายถึง แอบเข้าไปขโมยสิ่งของโดยไม่ให้เจ้าของรู้ตัว
- ๒ หมายถึง ลมที่มีกำลังแรง
- ๓ หมายถึง มุ่งหมาย ประสงค์ อยากรได้ ต้องการ
- ๔ หมายถึง การบวช
- ๕ หมายถึง คำประพันธ์ประเภทร้อยกรองในภาษาบาลี
- ๖ หมายถึง เมล็ดแก้วแล้วบดขงเป็นเครื่องตี
- ๗ หมายถึง น้ำ
- ๘ หมายถึง ไปกันเป็นจำนวนมาก
- ๙ หมายถึง กฎเกณฑ์ ข้อตกลง หรือข้อกำหนด
- ๑๐ หมายถึง นักแสดงหรือบุคคลที่มีชื่อเสียงในศิลปะการแสดง
- ๑๑ หมายถึง ภูเขา

ดารา วารี ย่องเบา พายุ ปรารถนา บรรพชา คาถา
กาแฟ คลาคล่ำ กติกา คีรี

แบบฝึกหัดชุดที่ ๙ เลือกคำตอบถูกต้อง มาตราแม่ ก กา
วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
ชื่อ นามสกุล.....เลขที่.....
.....

คำชี้แจงให้นักเรียนกากบาทข้อที่เป็นคำตอบที่ถูกต้อง

๖. ข้อใดไม่ได้สะกดด้วยมาตรา แม่ ก กา ทั้งหมด

ก. กำไร	ข. หัวใจ
ค. ลบหลู่	ง. อาญา

๗. ข้อใดมีตัวสะกดในมาตรา แม่ ก กา มากที่สุด

- ก. ชิดชัยมีเงินสิบบาท
- ข. สดใสไปหานายแพทย์
- ค. ชดช้อยไปซื้อพลาสติกที่ตลาด
- ง. น้ำเอาปลาทุให้ंना

๘. ข้อใดดอกไม้ในข้อใดไม่เป็นคำสะกดในมาตรา แม่ ก กา

ก. มะลิ	ข. กุหลาบ
ค. จำปี	ง. จำปา

๙. ฉันชอบกิน..... (มาตรา แม่ ก กา)

ก. อุ่น	ข. ขนม
ค. ข้าวผัด	ง. เกาเหลา

๑๐. ข้อใดสะกดด้วยมาตรา แม่ ก กา ทั้งหมด

ก. เน้นนาน	ข. แก้วอี้
ค. ชุมชน	ง. หงุดหงิด

แบบทดสอบ มาตรา แม่ ก กา ตอนที่ ๑ แต่งประโยค

วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

ชื่อ นามสกุล.....เลขที่.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนนำคำในมาตราตัวสะกดแม่ ก กา แต่งประโยค ๑๐ ประโยค

๑ _____

๒ _____

๓ _____

๔ _____

๕ _____

๖ _____

๗ _____

๘ _____

๙ _____

๑๐ _____

แบบทดสอบ มาตรา แม่ ก กา ตอนที่ ๒ เขียนตามคำบอก

วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

ชื่อ นามสกุล.....เลขที่.....
.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำ มาตรา แม่ ก กา จำนวน ๒๐ คำ ตามที่ครูบอกให้ถูกต้อง

๑.....

๑๑.....

๒.....

๑๒.....

๓.....

๑๓.....

๔.....

๑๔.....

๕.....

๑๕.....

๖.....

๑๖.....

๗.....

๑๗.....

๘.....

๑๘.....

๙.....

๑๙.....

๑๐.....

๒๐.....

แบบฝึกหัดชุดที่ ๓ เขียนอ่านถูกต้อง มาตรา แม่ กก

วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

ชื่อ นามสกุล.....เลขที่.....

.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำอ่านของคำให้ถูกต้อง

๑ สุนัข อ่านว่า

๒ วิหค อ่านว่า

๓ ตัวเลข อ่านว่า

๔ พญานาค อ่านว่า

๕ เทคนิค อ่านว่า

๖ ประมุข อ่านว่า

๗ บริจาค อ่านว่า

๘ โชคดี อ่านว่า

๙ สามัคคี อ่านว่า

๑๐ บริโภค อ่านว่า

แบบฝึกหัดชุดที่ ๔ เต็มคำสมบูรณ์ มาตรา แม่กก
วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
ชื่อ นามสกุล.....เลขที่.....
.....

คำชี้แจงให้นักเรียนเติมคำในมาตราตัวสะกดแม่กก ให้ได้คำที่สมบูรณ์

เทศ.....

ห่อ.....

บริ.....

หอย.....

ขนม.....

.....แก

พริก.....

.....คี

ผูก.....

.....ผัก

แบบฝึกหัดชุดที่ ๕ เขียนอ่านถูกต้อง มาตรา แม่ ก ก

วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

ชื่อ นามสกุล.....เลขที่.....
.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำตามคำอ่านและขีดเส้นใต้ตัวสะกดมาตรา แม่ ก ก ให้ถูกต้อง

๑ ฅาย - ฅัก เขียนว่า.....

๒ ฅัก - ฅระ - ฅวาน เขียนว่า.....

๓ ฅก - ฅะ - ฅก เขียนว่า.....

๔ ฅะ - ฅยา - ฅนาก เขียนว่า.....

๕ ฅา - ฅา - ฅะ - ฅหมัก เขียนว่า.....

๖ ฅะ - ฅัยก เขียนว่า.....

๗ ฅุบ - ฅะ - ฅัก เขียนว่า.....

๘ ฅัก - ฅุ - ฅเทด เขียนว่า.....

๙ ฅัก - ฅะ - ฅหนะ เขียนว่า.....

๑๐ ฅุบ - ฅะ - ฅัก เขียนว่า.....

แบบฝึกหัดชุดที่ ๒ ตอบให้ได้ ทายให้ถูกมาตรา แม่ กก
วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

ชื่อ นามสกุล.....เลขที่.....
.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่เขียนสะกดคำได้ถูกต้อง
ทำเครื่องหมาย ✗ หน้าข้อที่เขียนสะกดคำผิดและเขียนคำที่ถูกต้องลงในช่องว่างด้านล่าง

.....๑ มรดก

.....๑๑ บริโภค

.....๒ อนุรักษ์

.....๑๒ สามัคคี

.....๓ สุนัข

.....๑๓ อักศิภัย

.....๔ ตัวเลข

.....๑๔ วัชชีน

.....๕ ประมุข

.....๑๕ วิหค

.....๖ อบายมุข

.....๑๖ เชื้อโรค

.....๗ ความสุข

.....๑๗ ประโยค

.....๘ โทรเลข

.....๑๘ เทคโนโลยี

.....๙ บริจาก

.....๑๙ พยัคฆ์

.....๑๐ พรรคพวก

.....๒๐ บุคคล

.....

.....

.....

แบบฝึกหัดชุดที่ ๗ เติมคำให้ตรงความหมาย มาตรา แม่กก

วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

ชื่อ นามสกุล.....เลขที่.....
.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนนำคำที่กำหนดให้เขียนให้ตรงกับความหมาย

- ๑ หมายถึง มรดกทรัพย์สินของผู้ตายที่ตกทอดแก่ทายาท
- ๒ หมายถึง รักษาให้คงเดิม
- ๓ หมายถึง สัญลักษณ์ที่มนุษย์คิดค้นขึ้นมาเพื่อใช้เขียนแทนจำนวน
- ๔ หมายถึง ผู้เป็นใหญ่ หรือเป็นหัวหน้าของประเทศ หรือศาสนา
- ๕ หมายถึง ทางแห่งความพินาศ
- ๖ หมายถึง การให้ การแจก
- ๗ หมายถึง เสื่อ
- ๘ หมายถึง ภัยที่เกิดจากไฟไหม้
- ๙ หมายถึง วิทยาการที่นำเอาความรู้ทางวิทยาศาสตร์มาประยุกต์ใช้
- ๑๐ หมายถึง แพทย์ใช้ฉีดยาเข้าไปในร่างกายให้ต้านทานต่อสู่โรคได้
- ๑๑ หมายถึง กลอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ประกอบกันขึ้นเพื่อใช้ประโยชน์ใน
การผลิตสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

พยัคฆ์ เครื่องจักร เทคโนโลยี มรดก อนุรักษ์ อักคิภัย

ประมุข วัคซีน อบายมุข บริจาค ตัวเลข

แบบฝึกหัดชุดที่ ๘ วงล้อมรอบคำที่มีความหมายตาม มาตรา แม่ก
 วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

ชื่อ นามสกุล.....เลขที่.....
 ~~~~~

คำชี้แจงคำชี้แจง ให้นักเรียนวงล้อมรอบคำ มาตราตัวสะกด แม่ก

อ	ผ	เ	น	ส	บ	ท	สุ	ข	ภ	า	พ	ส
บ	ป	ที	ห	ม	น	ด	ส	ท	ก	ม	พ	บ
า	ด	อ	ก	ไ	ม้	ม	ก	ร	ะ	ดู	ก	เ
ย	ช	ก	ม	ว	ย	ห	ป	ร	ะ	โ	ย	ค
มู	แ	เ	ด	น	ม	อ	ร	ก	บ	ว	ไ	รี
ข	อ	ข	อ	ง	ฝ	า	ก	ไ	ม	ด	ใ	อ
ท	บ	า	ก	บ	ท	ส	โ	พ	ร	ร	ค	ง
า	ริ	น	อ	า	ณ	า	จ้	ก	ร	ว	ล	จ้
ก	โ	น	ร	ม	ส	ส	ม้	ค	ร	น	ส	ก
พ	ภ	ย	ช	บ	ด	ม้	ก	ม	า	ก	พ	ร
ร	ค	ย	ร	พ	ย้	ค	ษ์	ย	ด	ห	ย	ใ
น	แ	ม่	ก	ก	ย	ร	ส	ต้	ว	เ	ล	ข

แบบฝึกหัดชุดที่ ๙ เลือกคำตอบถูกต้อง มาตราแม่กก
วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
ชื่อ นามสกุล.....เลขที่.....
.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนกากบาทข้อที่เป็นคำตอบที่ถูกต้อง

๑. ข้อใดสะกดด้วยมาตรา แม่ กก ทั้งหมด

- ก. ก้อนเมฆ วิหค สามัคคี ข. สังคม บริโภค ตัวเลข
ค. นักชก นิยม สุนัข ง. บริจาค ขนมครก ชิงช้า

๒. ข้อใดมีตัวสะกดใน แม่กก มากที่สุด

- ก. นกบินชมดอกไม้ในสวน ข. เด็กน้อยทำนมหกบนพื้น
ค. นักชกขึ้นชกมวยสามยก ง. สุนัขแทะกระดูก

๓. สมชายมองเห็น.....ในแม่น้ำโขง

- ก. พยานาก ข. พยานาค
ค. พญานาค ง. พญานาก

๔. อา - สา - สะ - หมัก เขียนว่า

- ก. อาสาสะหมัก ข. อาษาสมัคร
ค. อาสาสมัคร ง. อาสาสมัค

๕. เมฆ เป็นคำที่มีตัวสะกดมาตราเดียวกับข้อใด

- ก. เขต ข. เนย
ค. แจ่งชิง ง. นกเงือก

แบบทดสอบ มาตรา แม่ กก ตอนที่ ๒ เขียนตามคำบอก

วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

ชื่อ นามสกุล.....เลขที่.....

.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำ มาตรา แม่ กก จำนวน ๒๐ คำ ตามที่ครูบอกให้ถูกต้อง

๑.....

๑๑.....

๒.....

๑๒.....

๓.....

๑๓.....

๔.....

๑๔.....

๕.....

๑๕.....

๖.....

๑๖.....

๗.....

๑๗.....

๘.....

๑๘.....

๙.....

๑๙.....

๑๐.....

๒๐.....

แบบฝึกหัดชุดที่ ๑ ค้นหา คำ มาตรา แม่กด
วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
ชื่อ นามสกุล.....เลขที่.....
.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำในมาตราแม่กด

บทกลอนแม่กด

เรียนลัดให้คัดคิด	บ้านเขาปิดแต่งกลอนแปด
สาวโสดโปรดสีเสด	คนอาบแดดอยู่ชายหาด
มีดกรีดผลมะกรูด	เห็นแกงบูดในกระจาด
ข้าวผัดจัดสะอาด	หนังสือขาดเพราะเขียนหวัด
อืดอัดยังอืดออก	เอาแขนสอดเห็นส่วนสัด
พูดดีมีงานวัด	เขาถนัดด้านจัดสวน
มองไปคู่มืดมืด	อย่าไปคิดผิดกระบวน
ขาดเงินก็เกิดรวน	พูดชักชวนคิดด่วนจริง

แบบฝึกหัดชุดที่ ๒ โยงภาพจับคู่คำ มาตราแม่กด
วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
ชื่อ นามสกุล.....เลขที่.....
.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนโยงคำให้ตรงกับภาพให้ถูกต้อง

๑ มัจฉา

๒ เพชร

๓ ทองหยอด

๔ บาท

๕ ธรรมชาติ

๖ อูฐ

๗ วิทยาศาสตร์

๘ ปราสาท

๙ อยูธยา

๑๐ ตรุษจีน

แบบฝึกหัดชุดที่ ๓ เขียนอ่านถูกต้อง มาตราแม่กด
วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
ชื่อ นามสกุล.....เลขที่.....
.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำอ่านของคำให้ถูกต้อง

๑ มัจฉา   อ่านว่า .....

๒ ธรรมชาติ   อ่านว่า .....

๓ วิทยาศาสตร์   อ่านว่า .....

๔ อยุธยา   อ่านว่า .....

๕ ประดิษฐาน   อ่านว่า .....

๖ อุตสาหกรรม   อ่านว่า .....

๗ เกียรติยศ   อ่านว่า .....

๘ มหัทศจรีย์   อ่านว่า .....

๙ เศรษฐกิจ   อ่านว่า .....

๑๐ ไอรส   อ่านว่า .....

แบบฝึกหัดชุดที่ ๔ เติมคำสมบูรณ์ มาตราแม่กด
วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
ชื่อ นามสกุล.....เลขที่.....
.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเติมคำในมาตราตัวสะกดแม่กด ให้ได้คำที่สมบูรณ์

มหัส.....

อุตสา.....

รส.....

อธิษ.....

.....หมาย

.....ศาสตร์

วัฒน.....

.....จรรยา

อ้ง.....

.....ชาติ

แบบฝึกหัดชุดที่ ๕ เขียนอ่านถูกต้อง มาตราแม่กต

วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

ชื่อ นามสกุล.....เลขที่.....
.....

คำชี้แจงให้นักเรียนเขียนคำตามคำอ่านและขีดเส้นใต้ตัวสะกดมาตรา แม่ กต ให้ถูกต้อง

๑ เกียด - ตี - ยด

เขียนว่า.....

๒ ทำ - มะ - ชาด

เขียนว่า.....

๓ วาด - สะ - หนา

เขียนว่า.....

๔ บัน - ยา - กาด

เขียนว่า.....

๕ ปะ - ดิด - สะ - ถาน

เขียนว่า.....

๖ อัง - กิด

เขียนว่า.....

๗ ลัง - เกด

เขียนว่า.....

๘ บัน - ดิด

เขียนว่า.....

๙ อัด - ตะ - โน - มัด

เขียนว่า.....

๑๐ คุณ - นะ - ทำ

เขียนว่า.....

แบบฝึกหัดชุดที่ ๖ ตอบให้ได้ ทายให้ถูกมาตราแม่กด
วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

ชื่อ นามสกุล.....เลขที่.....
.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่เขียนสะกดคำได้ถูกต้อง
ทำเครื่องหมาย ✗ หน้าข้อที่เขียนสะกดคำผิดและเขียนคำที่ถูกต้องลงในช่องว่างด้านล่าง

.....๑ ประณีต

.....๑๑ เศรษฐกิจ

.....๒ ประวัตี

.....๑๒ ปราศจาก

.....๓ พิโรท

.....๑๓ ปฏิบัติ

.....๔ กฎเกณฑ์

.....๑๔ นักโทษ

.....๕ ประเสริฐ

.....๑๕ สมบัติ

.....๖ อัยาศัย

.....๑๖ วิทยาศาสตร์

.....๗ อากาศ

.....๑๗ มหัศจรรย์

.....๘ เศรษฐกิจ

.....๑๘ แหวนเพชร

.....๙ ประรณนา

.....๑๙ ราชธานี

.....๑๐ สามารถ

.....๒๐ ประสิทธิภาพ

.....

.....

.....

แบบฝึกหัดชุดที่ ๗ เติมคำให้ตรงความหมาย มาตราแม่กด
วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
ชื่อ นามสกุล.....เลขที่.....
.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนนำคำที่กำหนดให้เขียนให้ตรงกับความหมาย

- ๑ ..... หมายถึง การค้าขาย
- ๒ ..... หมายถึง กิจกรรมที่ใช้ทุนและแรงงาน เพื่อที่จะผลิตสิ่งของ
- ๓ ..... หมายถึง ความบากบั่น ความขยัน ความพยายาม
- ๔ ..... หมายถึง มุ่งหมาย ประสงค์ อยากรได้
- ๕ ..... หมายถึง ได้ผลสมประสงค์
- ๖ ..... หมายถึง เพื่อกำหนดระเบียบ ในการบริหารประเทศ
- ๗ ..... หมายถึง ภาพจิตรกรรม ภาพพิมพ์ งานสถาปัตยกรรม
- ๘ ..... หมายถึง สัญลักษณ์ที่กำหนดขึ้นมาเป็นชุดเพื่อใช้แทนอักษร
- ๙ ..... หมายถึง ไม่สนใจชวนขวยทำงาน
- ๑๐ ..... หมายถึง ทำให้เจริญ ทำให้ก้าวหน้า
- ๑๑ ..... หมายถึง หน่วยการปกครองส่วนภูมิภาคที่รวมหลาย ๆ อำเภอ

เข้าด้วยกัน

เกียรณร้าน สำเร็จ พาณิชย์ จังหวัด อุตสาหกรรม
อุตสาหกรรม ปรรารถนา กฎหมาย
ทัศนศิลป์ รหัส พัฒนา

แบบฝึกหัดชุดที่ ๘ วงล้อมรอบคำที่มีความหมายตาม มาตรฐานแม่กต
 วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

ชื่อ นามสกุล.....เลขที่.....
 ~~~~~

คำชี้แจง ให้นักเรียนวงล้อมรอบคำ มาตรฐานตัวสะกด แม่กต

ส	จ	พ	ร	ส	อุ	ท	ย	า	น	พ	พ	ห
ำ	ง	ส	พ	พ	ต	ร	ด	พ	ส	ร	ด	ว
เ	ห	ม	รุ	ร	ส	เ	ก	ย	ร	ติ	ย	ศ
ร	ว	บ	ส	ะ	า	พ	ส	ก	ร	พ	ส	ห
จ	ด	ติ	ห	เ	ห	ห	ร	ลิ	ด	ส	ร	ด
พ	ห	ด	ม	น	ก	พ	ว	ต	ห	า	ส	เ
วิ	ร	บ	า	ต	ร	ห	ป	ร	ะ	เ	ท	ศ
เ	ก	ช	ต	ร	ร	พ	ร	ห	ส	ห	ส	ร
ศ	พ	พ	ร	พ	ม	ส	า	ส	ก	ตุ	ก	ช
ช	พ	ร	ฐ	ส	ว	ว	ก	ว	พ	ห	ส	ฐ
พ	ร	ส	า	ห	ร	ก	ฎ	ม	า	ย	ว	กิ
ร	พ	ห	น	พ	ส	ก	พ	พ	ห	พ	ก	จ

แบบฝึกหัดชุดที่ ๙ เลือกคำตอบถูกต้อง มาตราแม่กต
วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
ชื่อ นามสกุล.....เลขที่.....
.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนกากบาทข้อที่เป็นคำตอบที่ถูกต้อง

๖. ข้อใดไม่ได้สะกดด้วยมาตรา แม่ กต ทั้งหมด

- ก. ธงชาติ ประวัติ ข. บรรยากาศ เพศ
ค. สมบัติ เกียรติยศ ง. ัญญาหาร อัญชลี

๗. ข้อใดมีตัวสะกดในมาตรา แม่ กต มากที่สุด

- ก. ชิดชัยมีเงินสิบบาท
ข. สดใสไปหานายแพทย์
ค. ชดช้อยไปซื้อพลาสติกที่ตลาด
ง. อวยพรให้รางวัลแก่ไพศาลที่จับปลาวาฬได้

๘. นางสาวไทยสวม.....เพชรอย่างสวยงาม

- ก. แหวน ข. สร้อย
ค. กำไร ง. มงกุฏ

๙.เป็นจังหวัดในภาคกลาง

- ก. ออยุธยา ข. ชุมพร
ค. เลย ง. ขอนแก่น

๑๐. ข้อใดสะกดด้วยมาตรา แม่ กต ทั้งหมด

- ก. เน้นนาน ข. กังวล
ค. ชุมชน ง. หงุดหงิด

แบบทดสอบ मात्रา แม่ กด ตอนที่ ๑ แต่งประโยค

วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

ชื่อ นามสกุล.....เลขที่.....

.....

คำชี้แจงให้นักเรียนนำคำในมาตราตัวสะกด แม่กด แต่งประโยค ๑๐ ประโยค

๑

๒

๓

๔

๕

๖

๗

๘

๙

๑๐

แบบทดสอบ มาตรา แม่ กด ตอนที่ ๒ เขียนตามคำบอก

วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

ชื่อ นามสกุล.....เลขที่.....

.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำ มาตรา แม่ กด จำนวน ๒๐ คำ ตามที่ครูบอกให้ถูกต้อง

๑.....

๑๑.....

๒.....

๑๒.....

๓.....

๑๓.....

๔.....

๑๔.....

๕.....

๑๕.....

๖.....

๑๖.....

๗.....

๑๗.....

๘.....

๑๘.....

๙.....

๑๙.....

๑๐.....

๒๐.....

แบบฝึกหัดชุดที่ ๑ คั่นหาคำ มาตรา แม่ กน
วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
ชื่อ นามสกุล.....เลขที่.....
.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำในมาตราแม่กน

บทกลอนแม่กน

เร่รอนในดง	พฤษ์พงสว้ยห้วยละหาน
คุ่มเดินจนเนิ่นนาน	บัวแบ่งบานบังใบบอน
วิหคโผผกผิน	ภุมรินบินข้ามขอน
ยามเย็นเห็นพังพอน	คราหลับนอนก็ค่อนข้าง
เรไรนั้นมากมี	ยามราตรีนี้เย็นชื่น
สุขใจไร้ขมขื่น	ยามนั่งยี่นระรื่นมา
คุณค่าป่าอนันต์	มาช่วยกันหมั่นรักษา
ให้เพลิดเพลिनเจริญตา	เห็นป่าอยู่คู่เมืองไทย

แบบฝึกหัดชุดที่ ๒ โยงภาพจับคู่คำ มาตราแม่กน
วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
ชื่อ นามสกุล.....เลขที่.....
.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนโยงคำให้ตรงกับภาพให้ถูกต้อง

๑ ของขวัญ

๒ คุณครู

๓ อาหาร

๔ เถาวัลย์

๕ พยาบาล

๖ ปลาฉลาม

๗ ถนน

๘ เณร

๙ ฟุตบอล

๑๐ อัญชัน

แบบฝึกหัดชุดที่ ๓ เขียนอ่านถูกต้อง มาตราแม่กน
วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
ชื่อ นามสกุล.....เลขที่.....
.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำอ่านของคำให้ถูกต้อง

๑ อนุสรณ์ อ่านว่า

๒ สัญญาณ อ่านว่า

๓ รัฐบาล อ่านว่า

๔ จราจร อ่านว่า

๕ จักรยาน อ่านว่า

๖ เครื่องบิน อ่านว่า

๗ ปฏิทิน อ่านว่า

๘ เชี่ยวชาญ อ่านว่า

๙ บริวาร อ่านว่า

๑๐ อาจารย์ อ่านว่า

แบบฝึกหัดชุดที่ ๕ เขียนอ่านถูกต้อง มาตราแม่กน

วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

ชื่อ นามสกุล.....เลขที่.....
.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำตามคำอ่านและขีดเส้นใต้ตัวสะกดมาตรา แม่ กน ให้ถูกต้อง

๑ วิน - ยาน เขียนว่า.....

๒ กะ - ตัน - ยู เขียนว่า.....

๓ คุณ - หาน เขียนว่า.....

๔ ทะ - นา - คาน เขียนว่า.....

๕ ปะ - ตี - ทิน เขียนว่า.....

๖ ทะ - มิน เขียนว่า.....

๗ สัน - จอน เขียนว่า.....

๘ บัน - ดิต เขียนว่า.....

๙ ซีบ - พะ - จอน เขียนว่า.....

๑๐ คุณ - นะ - ทำ เขียนว่า.....

แบบฝึกหัดชุดที่ ๖ ตอบให้ได้ ทายให้ถูกมาตราแม่กน
วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

ชื่อ นามสกุล.....เลขที่.....
.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่เขียนสะกดคำได้ถูกต้อง
ทำเครื่องหมาย ✗ หน้าข้อที่เขียนสะกดคำผิดและเขียนคำที่ถูกต้องลงในช่องว่างด้านล่าง

.....๑ เหยียน

.....๒ ปฏิทิน

.....๓ ยาสีฟัน

.....๔ ทำเวณ

.....๕ โวหาน

.....๖ บริเวร

.....๗ กล้าหาร

.....๘ รถโดยสาร

.....๙ จราจร

.....๑๐ เครื่องบิน

.....๑๑ จักยาน

.....๑๒ เถาวัลย์

.....๑๓ ฉันทเพณ

.....๑๔ กาลเวลา

.....๑๕ กัन्दาร

.....๑๖ ของขวัญ

.....๑๗ พระการ

.....๑๘ ขนมตาร

.....๑๙ ข้าวสาล

.....๒๐ ปฏิญาณ

.....

.....

แบบฝึกหัดชุดที่ ๗ เติมคำให้ตรงความหมาย มาตรา แม่ กน
วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
ชื่อ นามสกุล.....เลขที่.....
.....

คำชี้แจงให้นักเรียนนำคำที่กำหนดให้เขียนให้ตรงกับความหมาย

- ๑ หมายถึง ประกอบกรรมดี มีการเลี้ยงพระ ตักบาตร
- ๒ หมายถึง วันที่พระจันทร์ขึ้นเต็มดวง
- ๓ หมายถึง เต็บโต งอกงาม
- ๔ หมายถึง ตามเลี้ยงดู ตามระวังรักษา
- ๕ หมายถึง มีมาแล้วช้านาน แต่เก่าก่อน
- ๖ หมายถึง สั้นทัด จัดเจน คล่องแคล่ว
- ๗ หมายถึง สิ่งของ หรือเงินทองที่ได้มาเพราะทำงานสำเร็จ
- ๘ หมายถึง การเล่นกล การแสดงกล
- ๙ หมายถึง การผ่านไปมา
- ๑๐ หมายถึง ตัวละครลึงซึ่งเป็นทหารเอกของพระราม
- ๑๑ หมายถึง กิจการที่รับฝากเงินเป็นการทั่วไปและประกอบธุรกิจ

เกี่ยวกับการเงินอื่น ๆ

ทำบุญ เชื้อวชาญ โบราณ สัจจร รางวัล อนุบาล

มายากล หนุมาน ธนาคาร เจริญ วันเพ็ญ

แบบฝึกหัดชุดที่ ๘ วงล้อมรอบคำที่มีความหมายตาม มาตราแม่กน
 วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

ชื่อ นามสกุล.....เลขที่.....
 ~~~~~

คำชี้แจงคำชี้แจง ให้นักเรียนวงล้อมรอบคำ มาตราตัวสะกด แม่กน

เ	จ	ริ	ญ	พ	ผ	ล	ไ	ม้	ห	โ	ก	สั
ชิ	น	บั	ญ	ช	ร	พ	ซั	ก	ด	บ	ห	ญ
ญ	ด	ก	พ	ด	ห	ว	า	ส	ก	ร	ส	จ
พ	ย	า	บ	า	ล	ด	ว	จ	ร	า	จ	ร
โ	ว	ร	ถ	โ	ด	ย	ส	า	ร	ณ	ว	ส
ล	พ	คู	ห	ว	เ	ย	า	น	ไ	ย	ห	ย
ซั	อ	ณ	ย	ก	ถ	ด	ร	บิ	ก	ส	ก	ถ
น	ห	ปั	ญ	ญ	า	เ	ยั	น	ร	ภ	ตี	ห
ก	พ	ย	ส	ร	วั	รี	ถ	พ	ร	ส	น	ถ
เ	ท	ศ	บ	า	ล	ย	า	ว	น	า	น	ก
ส	ศ	ก	พ	ย	ยั	น	ภ	น	น	ร	อ	ส
ภ	กุ	ญ	แ	จ	ส	ตี	น	พ	ส	ก	น	ย

แบบฝึกหัดชุดที่ ๙ เลือกคำตอบถูกต้อง มาตราแม่กน
วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
ชื่อ นามสกุล.....เลขที่.....
.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนกากบาทข้อที่เป็นคำตอบที่ถูกต้อง

๑. ข้อใดสะกดด้วยมาตรา แม่ กน ทั้งหมด

- ก. รำคาญ สราญ สัญจร   ข. ทหาร ทำเวร ตัวเลข
ค. รัฐบาล ศาล สุนัข   ง. บริจาค เชี่ยวชาญ ทำบุญ

๒. ข้อใดมีตัวสะกดในมาตรา แม่ กน

- ก. วิตกอกแหบแตกแยกจากจิต
ข. เด็กน้อยทำนมหกบนพื้น
ค. นักชกขึ้นชกมวยสามยก
ง. สุนัขแทะกระดูก

๓. สมชายมองเห็น.....ในทะเล

- ก. ปลาฉลาม   ข. ปลาวาฬ
ค. ปลาฉนง   ง. ปลาฉลาม

๔. โบ - ราน - สะ - ถาน เขียนว่า

- ก. โบราณสถาน   ข. โบราณสถาน
ค. โบราณสถาน   ง. โบราณสถาน

๕. สรรเสริญ เป็นคำที่มีตัวสะกดมาตราเดียวกับข้อใด

- ก. เขต   ข. เนย
ค. เดิน   ง. นกเงือก

แบบฝึกหัดชุดที่ ๙ เลือกคำตอบถูกต้อง มาตราแม่กน
วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
ชื่อ นามสกุล.....เลขที่.....
.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนกากบาทข้อที่เป็นคำตอบที่ถูกต้อง

๖. ข้อใดไม่ได้สะกดด้วยมาตรา แม่ กน ทั้งหมด

- ก. โบราณ การคุณ   ข. วัคซีน ของขวัญ ปัญญา
ค. ประมาณ คำนวน   ง. ัญญาหาร อัญชลี

๗. ข้อใดมีตัวสะกดในมาตรา แม่ กน มากที่สุด

- ก. ฉันทอรับประทานอาหารและผลไม้ที่ริมลำธาร
ข. ทิวาเป็นพยาบาลเกิดปีชกาล
ค. เณรน้อยชอบกินขนมตาลที่ชลบุรี
ง. อวยพรให้รางวัลแก่ไพศาลที่จับปลาหว้าได้

๘. พระนเรศวรเป็นบุคคล..... (สะกดด้วยมาตรา แม่ กน)

- ก. สำคัญ   ข. วินัย
ค. เก่ง   ง. แข็งแรง

๙. ....นำมาปลุกกริมรั้ว ออกดอกสีม่วง

- ก. อัญชัน   ข. ทานตะวัน
ค. มะลิ   ง. ดาวเรือง

๑๐. ข้อใดสะกดด้วยมาตรา แม่ กน ทั้งหมด

- ก. เน้นนาน   ข. กังวล
ค. ชุมชน   ง. ฟุตบอล

แบบทดสอบ มาตรา แม่ กน ตอนที่ ๑ แต่งประโยค

วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

ชื่อ นามสกุล.....เลขที่.....
.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนนำคำในมาตราตัวสะกดแม่กน แต่งประโยค ๑๐ ประโยค

๑ _____

๒ _____

๓ _____

๔ _____

๕ _____

๖ _____

๗ _____

๘ _____

๙ _____

๑๐ _____

แบบทดสอบ มาตรา แม่ กน ตอนที่ ๒ เขียนตามคำบอก
วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
ชื่อ นามสกุล.....เลขที่.....
.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำ มาตรา แม่ กน จำนวน ๒๐ คำ ตามที่ครูบอกให้ถูกต้อง

๑.....	๑๑.....
๒.....	๑๒.....
๓.....	๑๓.....
๔.....	๑๔.....
๕.....	๑๕.....
๖.....	๑๖.....
๗.....	๑๗.....
๘.....	๑๘.....
๙.....	๑๙.....
๑๐.....	๒๐.....

แบบฝึกหัดชุดที่ ๑ ค้นหาคำ มาตรา แม่กบ
วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
ชื่อ นามสกุล.....เลขที่.....
.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำในมาตราแม่กบ

บทกลอนแม่กบ

ม้าวิ่งดังกรูบกรับ   เด็กนั่งหลับหลังนับสิบ
พวยดาบหิวปลาดิบ   เห็นเขาหยิบเอาทรายหยาบ
ไม้ทับให้จับออก   จากบางกอกไปหามหาบ
เดือนहनกกระจาบ   จิกตะขาบและตะขบ

เพลงมาตราแม่กบ

จับกบ ตะปบ ประจบ   เสียงดังอบ อบ อบ อบ
เห็น บ สะกดที่ใด   ไม่ต้องสงสัย นั่นคือแม่กบ
ประสพ ถูกสาป ก่อบาป   มีลาก แม่กบ อบ
คูชิ ยีราฟ นุ่นไฉ   คำเหล่านี้ไฉรั เหมือน บ สะกด

แบบฝึกหัดชุดที่ ๒ โยงภาพจับคู่คำ มาตรา แม่กบ
วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
ชื่อ นามสกุล.....เลขที่.....
.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนโยงคำให้ตรงกับภาพให้ถูกต้อง

๑ โทรศัพท

๒ ไมโครเวฟ

๓ ลิปสติค

๔ ตะเกียบ

๕ กรอบรูป

๖ ยีราฟ

๗ ชูชีพ

๘ ทะเลสาบ

๙ ฐูป

๑๐ ทิวพี

แบบฝึกหัดชุดที่ ๓ เขียนอ่านถูกต้อง मात्रา แม่กบ
วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
ชื่อ นามสกุล.....เลขที่.....
.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำอ่านของคำให้ถูกต้อง

๑ เคารพ อ่านว่า .....

๒ สุขภาพ อ่านว่า .....

๓ ภาพยนตร์ อ่านว่า .....

๔ ทรัพย์สิน อ่านว่า .....

๕ รับทราบ อ่านว่า .....

๖ มหรรสพ อ่านว่า .....

๗ มิตรภาพ อ่านว่า .....

๘ สรรพสินค้า อ่านว่า .....

๙ เสิร์ฟอาหาร อ่านว่า .....

๑๐ สลับ อ่านว่า .....

แบบฝึกหัดชุดที่ ๔ เต็มคำสมบูรณ์ มาตรา แม่กบ
วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
ชื่อ นามสกุล.....เลขที่.....
.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเติมคำในมาตราตัวสะกดแม่กบ ให้ได้คำที่สมบูรณ์

มิตร.....

รูป.....

กำ.....

คำ.....

.....การะ

.....ไหล

สั่ง.....

เส้น.....

โทษ.....

กระ.....

แบบฝึกหัดชุดที่ ๕ เขียนอ่านถูกต้อง मात्रา แม่กบ
วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

ชื่อ นามสกุล.....เลขที่.....
.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำตามคำอ่านและขีดเส้นใต้ตัวสะกด मात्रา แม่ กบ ให้ถูกต้อง

๑ ชับ - สม - บัด เขียนว่า.....

๒ บุณ - บาบ เขียนว่า.....

๓ พาบ - พะ - ยน เขียนว่า.....

๔ สะ - หนาม - รบ เขียนว่า.....

๕ ประ - สบ - กาน เขียนว่า.....

๖ อุบ - ปะ - กา - ระ เขียนว่า.....

๗ โท - ระ - ลับ เขียนว่า.....

๘ เทบ - ทิ - ดา เขียนว่า.....

๙ ตะ - หลับ เขียนว่า.....

๑๐ ลับ - ปะ - ยุค เขียนว่า.....

แบบฝึกหัดชุดที่ ๖ ตอบให้ได้ ทายให้ถูก มาตรา แม่กบ
วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

ชื่อ นามสกุล.....เลขที่.....
.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่เขียนสะกดคำได้ถูกต้อง
ทำเครื่องหมาย ✗ หน้าข้อที่เขียนสะกดคำผิดและเขียนคำที่ถูกต้องลงในช่องว่างด้านล่าง

.....๑ ชับสมบัติ

.....๑๑ พรบมือ

.....๒ ภาพยน

.....๑๒ คำสาบ

.....๓ หลับไหล

.....๑๓ ทรัพยากร

.....๔ ยีราฟ

.....๑๔ ผักบวบ

.....๕ ละโมบ

.....๑๕ ลับแล

.....๖ โลบมาก

.....๑๖ สัปดาห์

.....๗ ตะขาบ

.....๑๗ แม่ทับ

.....๘ เคารพ

.....๑๘ อบกรอบ

.....๙ เตอบ

.....๑๙ สาบแช่ง

.....๑๐ เทพทิดา

.....๒๐ วนปะการะ

.....
.....
.....

แบบฝึกหัดชุดที่ ๗ เติมคำให้ตรงความหมาย มาตรา แม่กบ
วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
ชื่อ นามสกุล.....เลขที่.....
.....

คำชี้แจงให้นักเรียนนำคำที่กำหนดให้เขียนให้ตรงกับความหมาย

- ๑ ..... หมายถึง ผู้เข้าไปสืบความลับ
- ๒ ..... หมายถึง สู้ไม่ถอย สู้ไม่ยอมแพ้ สู้จนถึงที่สุด
- ๓ ..... หมายถึง ที่อยู่ในระบบอินเทอร์เน็ตของบริษัท องค์กร บุคคล
- ๔ ..... หมายถึง แสดงอาการดูหมิ่นเหยียดหยามต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์
- ๕ ..... หมายถึง เกือบดับ สว่างน้อย ๆ
- ๖ ..... หมายถึง แบบแผนที่วางไว้เป็นแนวปฏิบัติ
- ๗ ..... หมายถึง อร่อย
- ๘ ..... หมายถึง ผลที่เนื่องมาจากสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
- ๙ ..... หมายถึง ห้วงน้ำใหญ่ที่มีแผ่นดินล้อมรอบ
- ๑๐ ..... หมายถึง ที่ประทับชั่วคราวสำหรับพระมหากษัตริย์
- ๑๑ ..... หมายถึง น้ำมันที่สูบขึ้นมาจากแหล่งกำเนิดใต้ดิน โดยได้ผ่าน

เครื่องแยกแก๊สออกไปแล้วแต่ยังไม่ได้ทำให้บริสุทธิ์

**ทะเลสาบ พลับพลา น้ำมันดิบ ผลกระทบ รสแซบ
ระเบียบ ริบหรี่ ลบหลู่ เว็บไซต์ สายลับ สู้ยิบตา**

แบบฝึกหัดชุดที่ ๘ วงล้อมรอบคำที่มีความหมายตาม มาตรา แม่กบ
 วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

ชื่อ นามสกุล.....เลขที่.....
 ~~~~~

คำชี้แจงคำชี้แจง ให้นักเรียนวงล้อมรอบคำ มาตราตัวสะกด แม่กบ

น	อ	น	ห	ลั	บ	พ	ห	ก	พ	ห	ป	ด
พ	ห	ก	ด	พ	า	พ	ห	ด	ผ	ป	ร	ผ
ส	ค	ำ	ส	า	ป	ร	า	บ	ส	ย	ะ	ว
อิ	บ	ค	า	ส	บ	ว	พ	ย	บ	ท	ส	ย
ส	ส	ย	ร	ว	ค	ส	ค	ส	ค	ำ	พ	ส
ร	บ	ค	ภ	ค	เ	ต	า	อ	บ	เ	บ	ก
ภ	ส	ย	า	ย	ค	ป	ต	ส	ค	นี	ส	ร
า	ต	ส	พ	ต	า	ร	พ	ต	ต	ย	บ	ะ
พ	บ	ย	ต	ส	ร	ะ	เ	ปี	ย	บ	ต	ส
ว	ส	พ	ว	พ	พ	ก	อ	ลั	พ	ย	ส	อ
ว	ย	บ	ส	พ	ว	อ	ย	พ	ว	ต	บ	บ
ท	ะ	เ	ล	ส	า	บ	พ	ว	พ	ย	บ	ว

แบบฝึกหัดชุดที่ ๙ เลือกคำตอบถูกต้อง มาตรา แม่ กบ
วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
ชื่อ นามสกุล.....เลขที่.....
.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนกากบาทข้อที่เป็นคำตอบที่ถูกต้อง

๑. ข้อใดสะกดด้วยมาตรา แม่ กบ ทั้งหมด

- ก. สวาท มธุรส วาสนา ข. ทหาร ตัวเลข วิเศษ
ค. ดาบ ประสพ กระจาบ ง. เชี่ยวชาญ ทำบุญ โอรส

๒. ข้อใดไม่มีตัวสะกดในมาตรา แม่ กบ

- ก. พระปรารภพิศวงงงวย
ข. วิปริตผิดเพศไม่เคยพบ
ค. สังกหารชีพ ใ้้วยายปราณ
ง. คิดพลางทางเสียงศรีศิลป์ชัย

๓. “โลภมากลาบหาย” มีความหมายตรงกับข้อใด

- ก. ตบหัวลูบหลัง ข. จับปลาสองมือ
ค. ตามใจปากลำบากท้อง ง. ทำคุณได้โทษ

๔. อุปการะ อ่านว่าอย่างไร

- ก. อุบ-ปะ-กา-ระ ข. อุบ-กา-ระ
ค. อุ-กา-ระ ง. อุ-ปะ-กา-ระ

๕. ทรัพย์ เป็นคำที่มีตัวสะกดมาตราเดียวกับข้อใด

- ก. เขต ข. เนย
ค. เดิน ง. เสิร์ฟ

แบบฝึกหัดชุดที่ ๙ เลือกคำตอบถูกต้อง มาตรา แม่ กบ
วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
ชื่อ นามสกุล.....เลขที่.....
.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนกากบาทข้อที่เป็นคำตอบที่ถูกต้อง

๖. ข้อใดไม่ได้สะกดด้วยมาตรา แม่ กบ ทั้งหมด

- ก. กระชิบ กำกับ ข. ระบบ คำสาป
ค. สมบัติ เกียรติยศ ง. ประจบ มีลาภ

๗. ข้อใดมีตัวสะกดในมาตรา แม่ กบ มากที่สุด

- ก. เหมือนกับหลับสนิทนอน
ข. ระงับหลับเนตรนึ่ง
ค. โลกกลากบาปไม่คิด
ง. กลับจรตผิดโบราณ

๘. ข้อใดเขียนคำอ่านได้ถูกต้อง

- ก. กราบ อ่านว่า กาบ ข. ทรัพย์ อ่านว่า ทรั้บ
ค. เสิร์ฟ อ่านว่า เสีบ ง. สลับ อ่านว่า สะ - ลับ

๙. สะ รุบ คือคำในข้อใด

- ก. สระรูป ข. สระรูป
ค. สระรูป ง. สระรูป

๑๐. ข้อใดสะกดด้วยมาตรา แม่ กบ

- ก. เน้นนาน ข. กังวล
ค. หนีบ ง. หงุดหงิด

แบบทดสอบ มาตรา แม่ กบ ตอนที่ ๑ แต่งประโยค

วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

ชื่อ นามสกุล.....เลขที่.....
.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนนำคำในมาตราตัวสะกดแม่ กบ แต่งประโยค ๑๐ ประโยค

๑

๒

๓

๔

๕

๖

๗

๘

๙

๑๐

แบบทดสอบ มาตรา แม่ กบ ตอนที่ ๒ เขียนตามคำบอก
วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

ชื่อ นามสกุล.....เลขที่.....
.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำ มาตรา แม่ กบ จำนวน ๒๐ คำ ตามที่ครูบอกให้ถูกต้อง

๑.....

๑๑.....

๒.....

๑๒.....

๓.....

๑๓.....

๔.....

๑๔.....

๕.....

๑๕.....

๖.....

๑๖.....

๗.....

๑๗.....

๘.....

๑๘.....

๙.....

๑๙.....

๑๐.....

๒๐.....